

KOPIDLENSKÉ LISTY

čtvrtletník pro Kopidlensko
Červenec 2016 | cena 20 Kč vč. DPH

Petr Kotvald roztančil Kopidlnu

Fotografie uvnitř čísla a na facebooku Kopidlenských listů

Domov je pro mě vším

Petra Albrechtová představila své obrazy
ztvárněné technikami olejomalby,
akrylu a linorytu

Rozhovor s autorkou na straně 10

Ulice Vackova a Hilmarova čeká rekonstrukce

Vážení spoluobčané,
dovolte mi Vás pozdravit v úvodu tohoto vydání Kopidlenských listů.

Zahájím tento úvodník jako obvykle informacemi ohledně vývoje investičních akcí.

Celé jaro probíhaly přípravy nad jednotlivými plánovanými akcemi odsouhlasenými zastupitelstvem města a nastavenými v ročním plánu rozvoje města. Jako první proběhlo výběrové řízení dodavatele na akci snížení energetické náročnosti čp. 12. Jedná se o budovu navazující na městský úřad, kde sídlí Česká spořitelna, a. s. V tomto výběrovém řízení podal cenově nejnižší nabídku pan Michal Havran, firma HM stav, Dvůr Králové nad Labem, za cenu 1,7 mil. Kč. Zastupitelé odsouhlasili smlouvu o dílo na zrealizování této akce a dne 1. 6. 2016 došlo k předání stavby. Nyní jsou ve výrobě plastová okna a po jejich dodání se rozeběhne samotná práce na objektu.

Dalším výběrovým řízením proběhl výběr dodavatele na akci oprava střechy a stropu 3. NP v budově II. st ZŠ Kopidlno. V prvním kole muselo být výběrové řízení zrušeno z důvodu obdržení nízkého počtu nabídek, které nevyhovovaly v některém z kritérií vyžadovaných zadávací dokumentací. V druhém kole výběru dodavatele na tuto akci hodnotící komise doporučila zastupitelstvu vybrat firmu GAMASTAV – INVEST, a. s., Praha, s nejnižší cenou 6,1 mil. Kč. Odsouhlasení zastupiteli mohlo proběhnout jediné díky obdržené dotaci z Královéhradeckého kraje ve výši 4 mil. Kč. Smlouvu o dílo na tuto akci zastupitelé schválili a dne 6. 6. 2016 proběhlo předání stavby dodavateli. V současné době probíhá v budově ZŠ II. stupně rozsáhlé stěhování prostor 3. NP a provádí se celkové zakrytí celého podlaží. Následně začnou bourací práce. Postup prací na opravě stropu je plánovaný v první fázi bez odkrytí střechy, na které se bude pracovat až ve chvíli provedení všech vnitřních prací v rámci budování nového stropu. Kompletní akce by měla být ukončena v listopadu 2016.

Poslední investiční akcí je rekonstrukce ulic Vackova a Hilmarova. Již je vyvěšena zadávací dokumentace pro výběr dodavatele. Na celkové akci se bude spolupodílet VOS, a. s., Jičín, která provede výstavbu splaškové kanalizace až

po povrch výkopu a přeložku vodovodu. Město Kopidlno bude hradit výstavbu dešťové kanalizace včetně povrchů v ulici Vackova a zrekonstruování povrchů v ulici Hilmarově. Jako první bude provedena rekonstrukce v ulici Hilmarova, od ulice Husovy do prostoru cca pod faru. Tato část musí být zrealizována v tomto roce, jelikož jsme byli úspěšní v žádosti o dotaci z Programu obnovy a rozvoje venkova, v dotačním titulu č. 5 Podpora obnovy místních komunikací, kterou vyhlásilo Ministerstvo pro místní rozvoj, a dotační prostředky mohou být použity ve výši 50 % na komunikaci v ulici Hilmarova. Abychom akci pokryli finančně, bude nutné vzít si úvěr. Ten bude navazovat na končící úvěr, kterým splácíme Kulturní a vzdělávací centrum. Bude se jednat o rozsáhlou akci, která bude časově realizovaná do roku 2018, časový harmonogram však bude upřesněn po výběru dodavatele.

Naši zaměstnanci místního hospodářství se v současné chvíli chystají na výstavbu chodníků v ulici Husově. Celá akce, plánovaná se zahájením v polovině měsíce května, musela být odložena po dohodě s našimi rybáři, kteří v prostorách chystaného „skladiště materiálu pro chodníky“ měli naplánované disciplíny v konané krajské soutěži Zlatá udice. Následně nás zklamala technika a nyní již snad nic nebrání tomu, abychom námi plánovanou akci provedli. Poprosím občany o trpělivost, zanedlouho se projdete po další části nových chodníků.

Můžeme se pochlubit zrealizovanou akcí „Drobná sakrální architektura s motivem kříže – Pševes“. Na tuto akci jsme obdrželi dotační prostředky z Ministerstva pro místní rozvoj, z Programu obnovy a rozvoje venkova, v dotačním titulu č. 4 Podpora obnovy drobných sakrálních staveb v obci. Celková cena realizace byla ve výši 183 tis. Kč a výše dotace pak činila 128 tis. Kč. Práce spojené s opravou křížku prováděl pan Jan Sklenář z Lužan a mohu konstatovat, že jsme s odvedenou prací spokojeni.

Ani přípravné práce nesmíme podcenit, a proto probíhá příprava projektové dokumentace na hasičskou zbrojnici a budovy dílen ve školním areálu. Projekty se nyní upravují podle požadavků dotačních titulů. Také probíhá příprava nad úpravou projektů podle dotační výzvy

Hana Masáková,
starostka Kopidlna

na interiér ZŠ II. stupeň a na samém začátku je příprava projektu pro vodovod do obce Ledkov.

V obci Ledkov již v minulosti byly provedeny zkušební vrty, které vodu neprokázaly, dále bylo provedeno mnoho jednání a konzultací na toto téma s orgány životního prostředí nejen na úrovni krajské, ale také na úrovni ministerské a nyní nám „svítla naděje“. Vodovod přivedený do obce Psinice je po tlakových zkouškách vyhovující a pro naše „Ledkováky“ bychom mohli přivést vodu. Nežli k samotné realizaci dojde, musíme provést administrativní zajištění a projektovou přípravu, na čemž již dnes pracujeme. Občané Ledkov byli o této naději informováni na schůzce, kterou osadní výbor uspořádal s vedením města. Je pravdou, že slibů již bylo mnoho, ale abych pravdu řekla, každá takováto pěkně vypadající naděje nám dává další energii do práce.

Také kulturní činnosti nezahálí. Celé jaro probíhaly přípravy na Kopidlenské slavnosti a Bluegrass festival, na které jste srdečně zváni, ale také se konaly mnohé vernisáže, výstavy prací našich občanů, které jsou velice pěkné a inspirativní. Je nádherné jít se odreagovat na takovouto akci, kde poznáte autory prací i z jiného úhlu pohledu.

Nesmím zapomenout na poděkování Radkovi Kyzivátovi a Jakubovi Klučilovi, kterým jsem mohla osobně pogratulovat k jejich republikovému úspěchu v kulturistice. Rozhovor s Radkem a Kubou byl pro mne poučný a velice zajímavý. Jsem ráda, že naše společná schůzka byla i zábavná, a přeji Radkovi a Jakubovi hodně dalších úspěchů v tomto sportu.

Jak se můžete dočíst, práce odvedené je spousta a ještě více před námi. Dovolte mi proto prosím v závěru Vám popřát krásné slunečné léto a nám všem i našim zaměstnancům příjemný odpočinek v době dovolených s načerpáním nových sil do další práce.

Hana Masáková, starostka města

Budova úřadu už září novotou, teď je na řadě výměna oken v sousedním domě, kde má pobočku spořitelna.

Hasiči oslavili 135 let

Kopidlenské slavnosti se letos nesly ve znamení oslav 135. výročí hasičů v Kopidlně. Tomu také odpovídal program, jehož součástí byla výstava současné i historické hasičské techniky, a někteří z hasičů převzali také ocenění za svoji službu z rukou představitelů územního odboru Jičín.

Děti pobavily obří živé loutky ze souboru Chůdadlo s pohádkou Drak, Jiří a věž, na pódiu se po dechové hudbě Františka Šturmy z Dubečna vystřídal poprocková skupina ArtmospHERE, Divokej Bill revival a Holiday Express, zlatým hřebem se stalo vystoupení Petra Kotvalda s doprovodnou skupinou a tanečnicemi. Své sestavy předvedl kroužek Tančící tornádo a po setmění přišla na řadu ohňová show a ohňostroj.

Tradiční soutěž jedlíků vyhrál opět rekordman Jaroslav Němec z Bystrého u Poličky, který spořádal za šest minut 21 koláčů a předstihl tak dalšího soka v pořadí o plných šest koláčů. (kl)

Na Kopidlenských slavnostech 2016 se podíleli:

BAK stavební společnost, a. s. | Aleš Janča | Rybářství Chlumec nad Cidlinou, a. s. | Jiří Novák – Židovická stavební | Agro Bystrice, a. s. | Ing. Lubomír Luks – AKORD | Aveflor, a. s. | Kopidlno FVE, s. r. o. | MAVE Jičín, a. s. | HM stav – Michal Havran | PERSEUS, a. s. | VIS Vodohospodářsko-inženýrské služby, spol. s r. o. | Česká spořitelna, a. s. | Královéhradecký kraj | Věra Prekslová

Divadelní představení Enšpígl z Kopidlna aneb S Karlem IV. to bylo trochu jinak

Koncem dubna, kdy definitivně odzvonilo trýznivým mukám při přípravě na přijímací zkoušky, se žáci kopidlenské 9. třídy (společně s paní učitelkou Ilonou Pluhařovou u kormidla) vydali do neznámých a v mnohém velmi záluďných vod amatérského divadla. Impulzem tohoto smělého činu se stalo médii a zejména dějepisy opěvované 700. výročí narození velikána naší české historie Karla IV. Mnohokrát opakované téma vyvolalo v samotné kormidelnici nutkání udělat si z tohoto převážně vážného tématu vážně nevážnou legraci. Tímto divadelním onemocněním se nakazila posléze i paní učitelka Barbora Olejářčková se svým tanečním kroužkem Tornádo.

Po mnohatýdenním putování po improvizovaných divadelních prknech v mnoha prostředích se všichni herečtí námořníci ocitli ve fázi skoku z paluby příprav do rozbořených vln opravdového divadelního dění. To se uskutečnilo památného dne 17. 6. 2016, jenž se stal nefalšovanou prověrkou charakteru vzniklého divadelního souručenství.

Hned ráno zmáčel divadelníky při cestě k jevišti v kopidlenském KVC hustý ledový déšť, jenž zatéká za krky jdoucí s kůží na trh srazil i ty největší optimisty či zatvrzelce do brázd zodpovědné reality. Mnohým se rázem obnovily šrámy způsobené souborem paměti s nelídným textem, s kostýmy působícími naschvály v těch nejvypjatějších situacích či s jinými absurdními událostmi, jež by normální smrtelník v divadle nečekal. Dále však na jakékoliv případné pochybnosti nebyl čas. Dorazivší diváci vyburcovali naše jevištní nadšence k nebyvalé koncentraci sil, a ačkoliv vypadávala slova, nezřízeně padaly k zemi ubrusy ze stolu i dveře z rámu, plavidlo probíhajícího představení doplulo do vytčeného cíle, kdy potom zbrcené herce očekával za cílovou páskou vysněný

potlesk a nádavkem i nadšení přítomného publika. A jako v pohádce, která v pojetí Kopidlenských skončila zásluhou Enšpígl z Kopidlna sňatkem Karla IV. s Alžbětou Pomohanskou, se to podařilo hned třikrát za sebou.

Dosažená meta si však vyžádala i určité oběti. Celou záležitost nepřežilo půlkilové balení sušenek, dvoje bonbóny, jedna středně velká bábovka, neposlušná guma u kalhot a blíže neidentifikovaný, ale možná říci obrovský kopec koláčů, které zúčastněným věnovalo město Kopidlna a jež dozlatova upekly ještě zlatější paní kuchařky v jídelně kopidlenské základní školy. A nad zlato je třeba ocenit zejména pomoc paní Renatky Holubové, která se stala nepřetržitě fungu-

jícím ochranným majákem všech účinkujících.

Oproti očekávání samotné kormidelnice však vydržela její mnohdy prasknutím hrozící hlava, která ustála veškeré poryvy neukormidlovatelného pubertálního smíchu, náhlé návaly hluchoty některých protagonistů nesmiřených s námořními rozkazy své velitelky i vypjaté okamžiky při vyprošťování dvojice nezdárných mořeplavců ze zaseklého výtahu v kopidlenském vzdělávacím centru.

Celá divadelní flotila tímto zároveň děkuje všem, kteří jako příznivý vítr směřovali loď deváté třídy a tanečního kroužku do přístavu úspěchu, nového poznání a především nezapomenutelných, vskutku neopakovatelných zážitků. (ip)

Lávku město stavět nebude

Tak zněl titulěk článku v Jičínském deníku, díky kterému bylo město Kopidlno medializováno. Námitky místních občanů o nebezpečnosti lávky přes řeku Mrlinu, po níž si zkracují děti trasu mezi I. a II. stupněm ZŠ, se řeší již bezmála 4 roky. Lávka byla vystavěna v roce 1934 a odpovídala platným technickým normám té doby. V současné době, kdy je kladen důraz hlavně na bezpečnost, bohužel naše lávka toto kritérium nesplňuje a jsme si toho plně vědomi. Otázkou je a zvažovali jsme, zda lávku neuzavřít či ponechat její používání s upozorněním na vlastní nebezpečí. Nejlepší by samozřejmě bylo pustit se rovnou do projektu a nechat vybudovat novou lávku, tak aby splňovala veškerá kritéria bezpečnosti dnešní doby. Situace je však taková, že v následujících letech, a začneme již v letošním roce, plánujeme velké realizační akce, které město nejvíce tíží. Máme bohužel k dispozici limitovaný počet finančních prostředků a s neustálým narůstáním cen stavebního materiálu a stavebních prací se musíme s tímto stavem tzv. „poprat“ a neustále přepočítávat, zda je pro nás ta či ta realizace finančně únosná. V současné době, jak již zmiňovala v některých předchozích článcích starostka Ing. Hana Masáková, jsou prioritními akcemi města kompletní rekon-

strukce II. stupně ZŠ, současně nyní připravovaná akce ulic Hilmarova-Vackova a dále dle připravovaných otevírajících se výzev z evropských peněz přebudování námi koupeného bývalého školního statku na zázemí hasičské zbrojnice, nového sběrného dvora a zázemí místního hospodářství. Tyto výzvy nesmíme promarnit, protože jakmile budou požadavky naplněny, uzavřou se výzvy a tím bychom mohli přijít o dotační možnosti, které již nemusejí přijít. Proto je nyní veškerý čas věnovaný těmto přípravám.

K samotné problematice se tedy logicky nabízí, že po rekonstrukci Vackovy ulice by se naskýtalo pustit se následně do realiza-

ce vybudování nové lávky a zcelit tak celou ulici. Věřte, že bychom rádi. Ale samotná realizace by se hrubým odhadem mohla pohybovat v rozmezí 2–3 mil. Kč, ale je to opravdu hrubý odhad. Někdo může namítnout, že je to moc peněz za lávku, jenže nově musí splňovat technické normy, např. podmínku 1 m od hladiny staleté vody. Dokážete si tedy zhruba představit, jak by samotná lávka mohla monstrózně vypadat. V takovémto případě se nebude již jednat o jednoduchou lávku, ale spíše o most. Tato finanční výše nyní není v souvislosti s připravovanými akcemi zrovna zanedbatelná, a to dále nezmiňuji další se rýsující. Nechci předbíhat, ale o tom vás budeme informovat někdy příště.

V podstatě pomalu každá obec se potýká s nějakou podobnou problematikou a je vždy na zvážení, co upřednostnit. Někdo z vás může namítnout, že z jeho hlediska je právě prioritou tato lávka. Mohu vás tedy prozatím ujistit, alespoň takto, že o stavu lávky víme a zahrnuli jsme ji do seznamu v budoucnu plánovaných akcí. Jakmile tedy budeme vědět, že zmiňovaná finanční výše nebude k zapotřebí pro prioritní akce, rádi se pustíme do samotné realizace.

Ing. Karel Žižka, místostarosta města

Vystoupení ke Dni matek

Den matek se tradičně koná na zahradě domu s pečovatelskou službou v Kopidlně a i této akci konané v neděli 8. 5. 2016 přálo slunečné počasí. V pestrém programu vystoupily děti z tanečního kroužku „Tančící tornádo“ pod vedením Barbory Olejářčkové, zazněly básně žáků 5. třídy pod vedením

Ivany Podzimkové, písně s kytarovým doprovodem Dagmar Zachovalové a Daniela Pekárka, na flétnu zahrály děti z kroužků Ilony Komárkové a Dagmar Zachovalové. Poděkování za krásné vystoupení patří všem dětem a také učitelkám, které program s dětmi připravily. *(rh)*

Starostka města Hana Masáková položila 8. května 2016 květiny u pomníku padlých na dalších pietních místech v Kopidlně. *(kl)*

Slavnosti slunovratu: soutěže i paintballová střelnice

V sobotu 4. června uspořádal fotbalový klub Kopidlno ve spolupráci s městem celodenní akci Dětský den – Slavnosti slunovratu.

Akce byla tradičně zahájena v půl desáté u kopidlenkého nádraží soutěží v kreslení křídou na asfalt – křídováním. Přišlo celkem 48 dětí, které ve třech kategoriích podle věku soutěžily v kresbě na volné téma.

Ve 13 hodin byl na fotbalovém hřišti zahájen hlavní program. Své taneční umění předvedl kroužek dětí ze základní školy „Tančící

tornádo“. Poté byli vyhlášeni vítězové křídování, kterým byly předány diplomy, malé dárečky a také poukázky na zmrzlinu.

Soutěžního odpoledne se zúčastnilo celkem 118 dětí. Po absolvování čtyř disciplín – skákání v pytli, hod na plechovky, slalom s míčem a kop na branku – všechny dostaly nanuka a mohly si vyzkoušet své střelecké dovednosti na paintballové střelnici nebo si zadovážet při vodním fotbálku. Ve „stanu pro mrňousky“ byly nachystány hračky a zábava pro nejmenší, také zde proběhla soutěž

pro předškoláčky „namaluj sluníčko“. Na závěr byly ještě odměněny drobnými dárečky děti, které byly v jednotlivých disciplínách nejúspěšnější, a také nejlepší střelci z paintballové střelnice.

Poděkování patří paní Knížkové, která jako sponzorský dar věnovala vítězům křídování poukázky na zmrzlinu do své cukrárny, a také všem dobrovolníkům, kteří se organizačně podíleli na zdárném průběhu celé akce.

(JaN)

Rodina a domov jsou pro mě vším

říká v rozhovoru pro Kopidlenské listy Petra Albrechtová, která vystavovala svoji tvorbu na malé scéně a v ateliéru Kulturního a vzdělávacího centra Kopidlno.

Petra Albrechtová přijela do Kopidlna před 21 lety studovat do místní zahradnické školy. V té době ani netušila, že tu zapustí kořeny. Jak sama říká, nikdy by si nezvykla na velkoměsto, vyzkoušela si to při vysokoškolských studiích v Brně a následně v malebné Lednici. Vystudované zahradnictví je nyní její prací a zároveň koníčkem. U této práce je v zimě dostatek času věnovat se i jiným zájmům a tím je pro Petru právě malování. Největším koníčkem je však rodina, proto je ráda že nyní žije tady a teď s manželem Martinem a synem Edíkem.

vala příjemná atmosféra. Na samotnou výstavu se chodilo dívat mnoho lidí a to mě příjemně překvapilo. Pro mě je to něco nového, krásného a musím říci, že to pro mě byl prozatím třetí nejkrásnější den v životě. Předčila ho jen svatba, a především narození našeho syna.

Zaznamenala jsi nějaké pozitivní ohlasy a reakce?

Bylo jich mnoho. Potěšila mě chvála mých přátel, ale i chvála od lidí, které neznám. Ta mě potěšila dvojnásob. Zvláště jsou-li to lidé z oboru. Největší radost mně však udělaly děti druhých tříd, které kreslily podle mých obrazů svá vlastní díla. Paní učitelka Soviček mě kontaktovala, aby mi výtvary dětí ukázaly osobně. Dokonce mi posla-

ly i přání každého školáka. Bylo to překrásné. Věřím, že to bylo pro děti zajímavé a vytvoří si tak vazbu k umění.

Je pro tebe úspěch výstavy impulzem k další tvorbě?

Vždy jsem kreslila pro radost. Tato výstava mi udělala také mnoho radosti. A to mě inspiruje k další tvorbě. Dokonce mně kamarádka domluvila další vernisáž mých linorytů. Bude to kolem září v Libošovicích. A nápady, ty doufám, že přijdou díky rodině a přátelům.

Ptala se Renata Holubová

Co je pro tebe inspirace při tvé tvorbě?

Záleží na tom, jakou zvolím techniku. Pokud maluji olejovými barvami, zvolím téma. Poté prolisťuji například fotografie. Je to dlouhý proces, který je pokaždé jiný. Inspiruje mě také příroda a lidé. Mluví-li však o linorytu, je to jiné. Svůj první linoryt jsem vytvořila jako ilustraci k jedné povídce. Cítila jsem, že se to povedlo, a tato technika se pro mě stala denní součástí. Následovaly dárky v podobě osobních obrazů. Je to pro mě výzva, vymyslet osobní grafiku. Tyto obrazy jste mohli vidět na mé výstavě. Je to

například obraz Albrechtovi, Hnátovi, Čápo-
vi atd. Poté jsem chtěla zachytit co nejvíce měst z našeho okolí. Situace se však změnila a já potřebovala své pocity dostat ven. Jak říkali kamarádi, v tvých linorytech je vidět láska k Martinovi a Edíkovi. A je to skutečně tak. Rodina a domov jsou pro mě vším. Proto můžete vidět na mnohých obrazech téma lásky a náš dům.

Vernisáž a samotná výstava byly velmi úspěšné. Jaký pocit jsi měla ty?

Děkuji za chválu. Vernisáž byla překrásná, všichni lidé byli pozitivně naladěni a pano-

Druháky inspirovala výstava Petry Albrechtové

Při hodině výtvarné výchovy a pracovního vyučování žáci 2. B U sovičky navštívili výstavu obrazů paní Albrechtové v KVC v Kopidlne. Paní Holubová žáky uvedla, výstavu představila a děti se nechaly obrazy inspirovat. Do náčrtníků si vytvořily skicu jednoho obrazu dle vlastního výběru. Po návratu do třídy si žáci připravili potřebné pomůcky a pustili se do práce, do malby obrazu. Vznikla nádherná výtvarná díla velice podobná originálům.

Při hodině českého jazyka pak žáci napsali vzkazy, které se vztahovaly k vybranému obrazu. Všechny vzkazy paní učitelka předala paní Albrechtové, a protože vzkazy byly pochvalné a obdivné, paní Albrechtovou velice potěšily. Děkuje za krásnou výstavu.

Mgr. Dagmar Zachovalová

Mistři Čech v kulturistice juniorů na besedě ve sportovní hale

Město Kopidlno se může chlubit hned dvěma mistry České republiky v kulturistice juniorů. Ve váhové kategorii nad 77 kg první místo získal třidvacetiletý Radek Kyzivát a ve váhové kategorii do 70 kg prvenství obsadil dvacetiletý Jakub Klučil. Oba trénují ve fitness, které se nachází ve víceúčelové sportovní hale města, a proto jsme mládence požádali, aby občanům Kopidlna tento druh sportu trochu víc přiblížili. Oba ochotně souhlasili. V pátek 27. 5. se do sportovní haly do sálu v prvním patře dostavili dva velice sympatičtí, skromní mladí sportovci, v kterých by obyvatelé Kopidlna mistry republiky asi nehledali.

Návštěvníci besedy mistrům kladli různé otázky. Besedující například zajímalo, od kolika let se mládenci kulturistice věnují, co je k tomuto sportu přivedlo a co na to rodiče. Další okruh otázek se týkal vlastní soutěže. Jaký mají režim trénování a stravování před závody, kolik bylo soupeřů, jak probíhá vlastní soutěž, hodnocení rozhodčích apod. Oba ochotně odpovídali a své vyprávění prokládali humornými historkami.

Když se vyčerpala celá škála otázek, přistoupilo se k praktickým ukázkám pózování, které musí kulturisti výborně ovládat, aby se vyrýsovaly jednotlivé svaly a porota mohla soutěžící profesionálně hodnotit. Jakub se po kratším přemlouvání zhostil pozice figuranta, Radek divákům podával odborný výklad, jak a které různé svaly mají být vidět. Kresba svalů byla na Jakubovi úžasná, i když nebyl na pózování zdaleka připraven tak, jako bývá na závody včetně nátěru celého těla hnědou pomádou. Radek pak předvedl sestavu, kterou absolvoval při vlastní soutěži.

Při besedě a praktických ukázkách čas rychle utíkal v příjemné atmosféře a návštěvníci se jen pozvolna rozcházeli. Všichni jsme se dozvěděli o kulturistice plno zajímavých informací, o kterých jsme neměli ani tušení. Mláďencům jsme poděkovali za čas, který nám věnovali, za jejich poutavé vyprávění i názorné ukázky a popřáli jim mnoho dalších úspěchů v tomto trochu upozaděném sportu, aby se jim umístování mezi medailisty i nadále dařilo obhajovat.

Více informací o vlastní soutěži najdete na webu Svazu kulturistiky a fitness České republiky: <http://www.skfcr.cz/index.php?clanek=1484>

Jitka Kymličková, správce haly

Úklid lesa s Kopískem

Hned na začátku dubna, dokud je ještě nízká tráva, se opět náš spolek Kopísek vydal sesbírat odpad z příkopů a lesa v našem okolí. Místním rozhlasem i v Kopidlenském letáku jsme požádali o pomoc i naše spoluobčany.

Sraz všech účastníků byl stanoven na 9. hodinu ranní dne 9. dubna u hájenky na Mlýnec. Byli jsme mile překvapeni, že se k nám přidal alespoň jeden tatínek se synkem. Poté jsme všichni nafasovali pytle a vydali se sebrat ty „ošklivé“ předměty, které do přírody rozhodně nepatří. Kromě našich známých PET lahví a skla jsme ve velké míře nacházeli i plechovkové obaly.

Po projití lesa a příkopů u silnice až na křižovatku ke Kopidlnu jsme se přesunuli na silnici na Bílsko.

Tady již nebyl problém brzy naplnit všechny zbylé pytle a tak zarovnat již druhou káru. Největší úlovek nás čekal nakonec. U rákosí nějaký dobrák vyhodil snad 10 kg starých kabelů, hned jak jsme je naložili, začalo poprchávat.

Část účastníků ještě odjela naložit pěkných pár pneumatik k nádraží a akci jsme již mohli ukončit.

Jsm rádi, že nám přálo počasí a naše okolí je zase na chvíli čisté. Proto apelujeme na všechny. Odpadky patří do popelnice!

Na závěr bychom chtěli poděkovat za pomoc panu Klapštěmu se synkem Toníkem, Kačce Albrechtové, Jardovi a Maruše Vítovým.

Za spolek Kopísek L. Nováková

Hasiči v akci: výbava jednotky a její vozidla

Jak již bylo v prvním článku naší série zmíněno, disponuje jednotka sboru kopidlenských dobrovolných hasičů dvěma výjezdovými automobily. Konkrétně se jedná o CAS (cisternová automobilová stříkačka) K25 Liaz L101 a Škoda 706 RTHP.

CAS K25 L 101, přezdívaná Líza, byla vyrobena v roce 1988 a kompletně zrenovována při svém pořízení do sboru, v roce 2006. V současné době se jedná o náš provozový automobil, ve kterém se nalézá vybavení jak pro dopravní nehody, tak i pro požáry a technickou pomoc. Pro minimalizaci času potřebného k vyjetí k zásahu je vůz v temperované garáži, připojený k centrálnímu rozvodu vzduchu (kvůli brzdám a spojce) a také na udržovací nabíječku autobaterií. Ve vozidle se nalézá nádrž na 2500 l vody a 400 l pěnidla.

Z vybavení můžeme zmínit čtyři nové, moderní vzduchové dýchací přístroje zn. Pluto, pořízené v roce 2013, které jsou usazené v držácích v kabině pro posádku, takže hasiči mají možnost se, v případě potřeby, připravit již cestou k nenadálé události. Dále je vozidlo osazeno elektrocentrálou Honda o výkonu 6,5 kW, která slouží k napájení osvětlovacích rampy, umístěné na nástavbě vozidla, popřípadě je využita kdekoli, kde je potřeba elektrická energie. Pro potřeby řezání či kácení jsou ve vozidle k dispozici dvě motorové pily zn. Stihl a Husqvarna. Pila Husqvarna je odlehčená pro potřeby řezání ve výškách a v nestandardních situacích.

Při požárech domů a bytů dochází, mimo jiné, k velkému zakouření. Z důvodu účinnějšího zásahu je proto používán přetlakový ventilátor, díky němuž mohou být zakouřené prostory rychleji odvětrány a lokalizace, popřípadě likvidace požáru rychlejší. Tímto ventilátorem bylo vozidlo osazeno před pěti lety.

Poslední z motorových zařízení patřících do výbavy vozu je plovoucí čerpadlo, které dokáže čerpat vodu rychlostí 800 l/min a cisternu tak naplní za tři minuty. Tento stroj se používá všude tam, kde je potřeba čerpat vodu z přírodních zdrojů. Své uplatnění však našel i při záplavách, kdy se s jeho pomocí odčerpávaly zatopené sklepy, garáže či přímo obydlí.

Nedílnou součástí zásahového automobilu musí být také vybavení pro poskytnutí předlékařské pomoci. Pro fixaci krční páteře pacienta jsou ve voze k dispozici krční límce nejen ve standardní, ale i v dětské velikosti. Dále je k dispozici záchranářský batoh, který kromě obvazů a fixačních či škrticích prostředků obsahuje také ambuvak, pro umělé dýchání, a pulsmeter, který monitoruje pacientův srdeční tep a hladinu kyslíku v krvi.

Liaz CAS K24 L101 neboli Líza, jak ji nazývají kopidlenští hasiči.

Vybavení vozidla pro požáry. Zleva: a) armatury a hasičí přístroje, b) hadice a proudnice, c) elektrocentrála, kabeláž a osvětlení.

Vybavení vozidla pro dopravní nehody a technické zásahy. Zleva: a) plovoucí čerpadlo, dopravní kužely, hydraulické vyprošťovací nářadí, absorpční prostředky pro uniklé provozní kapaliny, b) v horní části lezecké prostředky, uprostřed fixační prostředky a vakuové dlahy, dole klíny a prostředky pro stabilizaci havarovaných vozidel, c) nahoře brodivé holiny a přetlakový ventilátor, dole motorové pily s příslušenstvím a vysavač hmyzu.

pokračování ze strany 12

Pro účely transportu pacienta s podezřením na poranění páteře slouží kopidlenským hasičům páteřní deska. Na fixaci zlomenin rukou nebo nohou má nově jednotka k dispozici vakuové dlahy, v případě potřeby znehybnění celého těla pacienta v libovolné poloze poslouží vakuová matrace.

Mezi záchranné prostředky však nepatří striktně jen život zachraňující pomůcky, ale můžeme tu nalézt také například plyšové hračky, které se používají v případech, že oběťmi dopravní nehody nebo jiné traumatické události jsou děti. Prostřednictvím hračky mohou hasiči s dítětem lépe a účinněji komunikovat, a hlavně odklonit pozornost dítěte od nešťastné události. Profesionální hasiči k tomuto účelu mají přímo určenou hračku, tzv. dráčka Záchranáčka. Dobrovolné jednotky bohužel nemají k tomuto materiálu přístup, takže se situace musela vyřešit stylem „co dům dal“ a hasiči si plyšové hračky obstarali ze svých skříní...

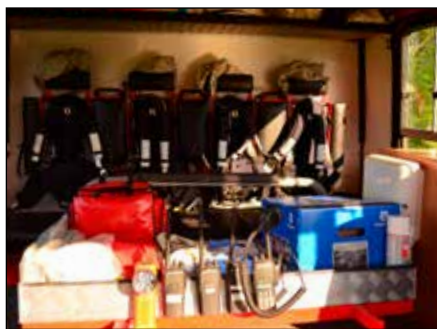
Jelikož je dnešní doba dobou digitální, ani hasiči v Kopidlně se tomu nevyhnuli. Již téměř rok mají ve vozidle instalován tablet, na který v případě vyhlášeného poplachu přijdou souřadnice místa události a podrobnosti o události. Hasiči tak hned vědí, kam mají jet a co přibližně mohou očekávat. Zařízení je neustále připojené k internetu, a tak odesílá data o své pozici na krajské operační středisko, takže i operační důstojník má zpětnou vazbu o aktuální pozici jednotky. Zároveň s tabletem přibyla do vozu i tzv. černá skříňka. Jedná se o záznamové zařízení, kameru, umístěnou za čelním sklem, která zaznamenává dění před zásahovým vozidlem na cestě k události i na místě. Záběry mohou jednotce posloužit k analýze zásahu a následnému zlepšování taktiky, ale i jako důkazní materiál v případě dopravní nehody atd.

Druhým zásahovým vozidlem, které má jednotka kopidlenských hasičů k dispozici, je Škoda 706 RTHP, přezdívaná Mates. Tento vůz byl vyroben v roce 1983. V současné době vozidlo slouží spíše jako záložní nebo jako doplňkové, v případě velkých požárů, protože v cisterně uveze 3500 l vody. Jeho obrovskou předností však je jeho terénní prostupnost, díky které je vozidlo schopné projet téměř všude. Proto si tento typ vozu našel, i v dnešní moderní době, místo v nejdéle garáži dobrovolných hasičů po celé republice.

Vybavení vozidla odpovídá jeho účelům, je tedy pouze základní. Z výbavy navíc je tam pouze sada čtyř starších vzduchových dýchacích přístrojů zn. Saturn, které byly v Liaz nahrazeny moderními „Pluty“.

Aby vůz mohl vykonávat svoji službu na sto procent, bylo v loňském roce kompletně repasováno čerpadlo a při té příležitosti i kompletní zadní část vozidla.

Petr Hnát

Prostor pro posádku, kde je vidět upevnění dýchacích přístrojů. Před posádkou se nachází prostředky první pomoci a osobní ochranné prostředky.

Fixační prostředky, konkrétně vakuové dlahy na pacientovi. Pacient leží na páteřní desce.

Škoda 706 RTHP, přezdívaná Mates.

Pohled na nástavbu vozidla Liaz, kde se nachází absorpční prostředky, žebříky a prostředky pro úklid (lpaty, košťata atd.).

Máte konkrétní dotaz na kopidlenské hasiče nebo hasičskou tematiku? Kontaktujte redakci KL nebo přímo hasiče na facebooku – Hasiči Kopidlna. Váš dotaz bude zodpovězen v posledním ze série článků o hasičích.

Pohled do přední části vozidla. Uprostřed nalezneme ovládání světelného a zvukového výstražného zařízení a radiostanici. Vpravo, před velitelem, se nachází tablet.

Pacient připravený na transport ve vakuové matraci.

Co znamená, když se řekne...

...KOPIS – Krajské operační a informační středisko. Jedná se o místo, ze kterého jsou řízeny všechny výjezdy profesionálních i dobrovolných hasičských jednotek. V Královéhradeckém kraji má KOPIS sídlo přímo v Hradci Králové, v ulici Pražská třída.

...operační důstojník – je pracovník na KOPIS, který pomocí radiostanice komunikuje s jednotkami hasičů. V případě potřeby může pomoci identifikovat neznámé látky pomocí značek a kódů, popř. zajišťuje i vypnutí vody, plynu, elektřiny nebo přivolá lékařskou pomoc či policii. Lze říci, že se jedná o „prodlouženou ruku“ velitele zásahu. Každá jednotka s ním musí být při výjezdu, v průběhu zásahu i při návratu na základnu ve spojení.

...prvovýjezdový automobil – je vozidlo, které je při zásahu povoláno jako první. Tyto vozy se vyznačují především svým vybavením, které by mělo být co nejuniverzálnější, aby mohlo posloužit pro co nejvíce možných událostí.

...technická pomoc – vedle požárů a dopravních nehod hasiči vyjíždí také k událostem nazývaným technická pomoc. Jedná se především o úniky plynu či vody. Ale také se může jednat o pomoc zdravotní záchranné službě při transportu pacienta nebo i nouzové otevření dveří bytu, popř. záchranu zvířat atp.

Honza Macák, nestor českého bluegrassu

V dubnu letošního roku tomu bylo 5 let, kdy odešel do bluegrassového nebe zakladatel festivalu Banjo Jamboree, banjista Jan Macák. V srpnu v Kopidlně přivítáme už třetí ročník jeho bluegrassového memoriálu. Nahlédneme, jak na něj při této příležitosti vzpomínali jeho kolegové a přátelé...

Nevěřte a věřte

Nevěřte, že jsme malí a slabí. Nevěřte, že jedinec nic nedokáže.

Zdeněk Svěrák psal „Po strništi bos“ z útržků paměti. I tyto řádky náleží vzpomínkám na jednoho českého Honzu, chlápka z malých poměrů, co se povedl jako málokdo; celý život šlapal neúnavně za svým ideálem, nedal se odradit podrazy, neúspěchy a remízami, odevzdal se mu i se zbytky zdraví.

Největším štěstím pro mužského je, když se mu povedou děti. Honzovi krom těch vlastních se povedly i osvojené, z líhně žánru s českou muzikou neuvěřitelně příbuzného. Kromě Větráků těch oplégrů bylo a je bezpočtu, u nás, v Evropě, i po světě.

Není radno plýtvat velkými slovy. Karel Havlíček Borovský by asi napsal závěrem „tomu věnec budiž dán“. Honza už není fyzicky pár pátků mezi námi.

Kdyby byl, věřte, že by určitě takový věnec (z buřtů) kolem krku přijal.

Václav Souček 19. 4. 2016,
moderátor Českého rozhlasu Hradec Králové
a člen skupiny Lokálka

První vzpomínky na Honzu Macáka sahají k mým bluegrassovým začátkům. Banjo Jamboree v Kopidlně byl jeden z prvních opravdu bluegrassových festivalů, na kterém jsme v 90. letech jako teenageři vystupovali s mladoboleslavskou kapelou Lojzici. Od té doby se pro mě Honzovo Jamboree v Kopidlně stalo každoročním pevným bodem v hudebním kalendáři. Uplynulo hodně vody a my se setkávali na spoustě hudebních akcí každý rok. Při vzpomínce si Honzu vybavím v klobouku a s kelímkem piva v ruce, jak spolu diskutujeme o tradičním bluegrassu. Jsem moc rád, že město Kopidlna navázalo na tradici bluegrassových festivalů Honzovým memoriálem. Určitě by měl radost.

Pavel Handlíř, skupina Sunny Side

Moje vzpomínky na Honzu Macáka jsou poměrně osobní. Můj táta byl jeden z bývalých členů Větráků, takže ke country muzice jsem tíhnul od mala a Honza k nám chodil na návštěvu vždy, když měl čas a byl v Jičíně.

Hrát na kytaru jsem začal až jako samouk kolem patnáctého roku života.

Asi v osmnácti jsem zjistil, co to je vlastně bluegrass, a tu muziku si zamiloval. Díky Honzovi a Větrákům, tenkrát Větráci zkoušeli u Macáků v kuchyni a já na ty zkoušky jezdil posedět, seděl jsem jen tak v koutku, poslouchal a po každé si přivezl od Macáků domů nějaké nové nahrávky amerických kapel. I u začátků s naší kapelou byl Honza neocenitelným a objektivním rádcem. Často na něj vzpomínám a na festivalech si smutně uvědomuji, že už se tam spolu nepotkáme.

Pepa Krenn,
Maňana
Bluegrass Band

Vzpomínky

Není to zase tak dlouho, co jsme se stěhovali. Ačkoli to nebyl zrovna zážitek, který si člověk přeje opakovat, dovolím si polemizovat s názorem, že „je lepší vyhořet“. Zásadní rozdíl vidím v tom, že při požáru člověk přijde o spoustu věcí, které jsou pro něho cenné, a teď nemám na mysli zrovna obligace či peníze. Při stěhování, a hlavně v jeho počáteční fázi, což je balení, naopak objevíte mnoho věcí, na které jste dávno zapomněli a které pro vás mají neopakovatelnou hodnotu.

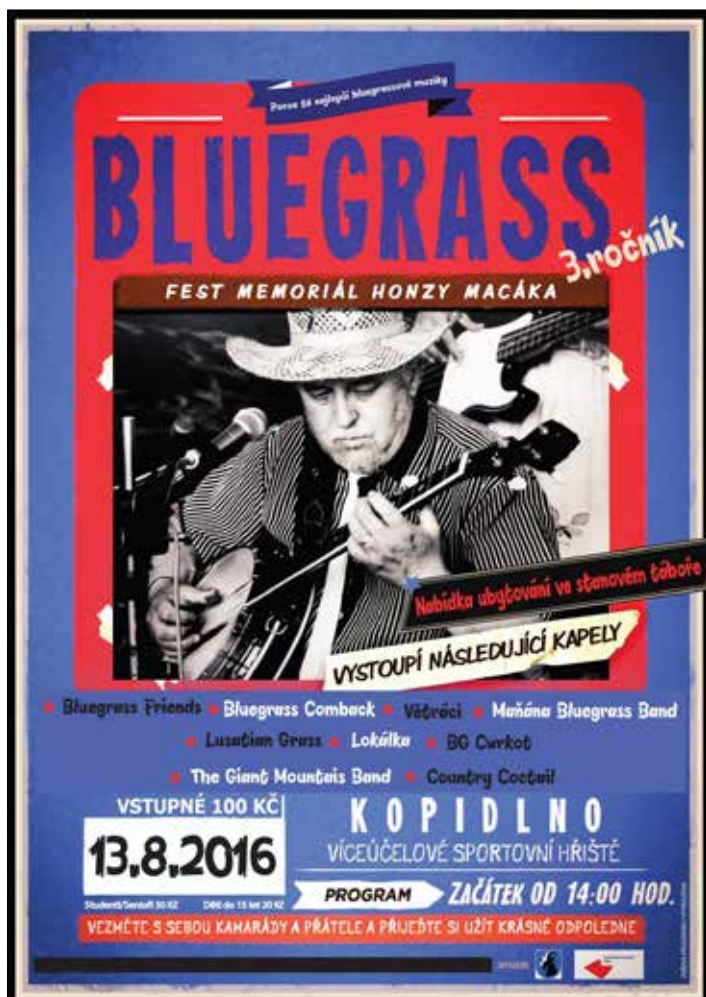
V jedné krabici, zastrčené kdesi ve skříni, jsem našla kousek dětství svých dětí – a namísto dalšího balení jsem se pak drahnou dobu probírala tou úsměvnou historií a vzpomínala. Přáníčko od syna k mým pětadvacátým narozeninám („Mylá maminco...“), pohlednice od jedné z mých dcer, s adresou „Ježíšek, 7. nebe, Jeruzalémská ulice“ a s prosbou o „Bárbi, plišáka a lampičku“, staré školní výkresy, pár popsaných sešitů ze školy, vázička z pomalované dózičky od léků, kterou jsem kdysi dostala k Vánocům, pramínek vlasů z prvního střihání každého z mých dětí a spousta dalších jedinečností. Úplně na dně jsem objevila dávno zapomenutý poklad – staříčkou krabici od prvorepublikové bonboniéry s dárečky od pohádkové babičky mého dětství – byla to stará paní, v té době více než devadesátiletá, ke které jsem jako malá holčička chodila na návštěvu s mou babičkou a o které jsem si myslívala, že umí čarovat.

Při balení se samozřejmě najde i spousta zbytečností, které nejsou zloha k ničemu, a člověk absolutně nechápe, jakým způsobem se mu mohly ocitnout v šuplatech nebo úložných prostorech. Takto putovalo do popelnice například naprosto šlené gumové prostírání s potiskem proutí, dámské sako, které vůbec nikomu z rodiny nebylo a nikdo o něm nic nevěděl, „ozdobné“ spony na záclony v podobě červených kraviček, asi tak devadesát šest vymytých krabiček od Ramy, skladovaných (a zapomenutých) v nejspodnějším regálu kuchyňské linky, a na charitu odestovalo pět velkých igelitových pytlů různého oblečení, povlečení, ubrusů, závěsů a podobných textilií...

Když jsem balila nádoby, s hrůzou jsem zjistila, že bych mohla naráz nakrmit a napojit asi tak tři fotbalové týmy – talíře asi využily velkého prostoru ve skříňkách a vesele se množily, stejně jako hrnečky a sklenice.

Když jsem zredukovala bedny a pytle do množství přiměřeného malému doměčku, kam jsme se stěhovali, slibovala jsem si, že už opravdu NIKDY nebudu schovávat žádné zbytečnosti. Při letošním jarním úklidu jsem ale zjistila, že mám asi slabou vůli – anebo se mi všechny ty věci stěhují domů samy. Určitě si ale navždycky nechám vzpomínky – ty malé drobnosti, které člověku připomínají to, co život přinesl a zase odnesl...

Jarmila Nováková

Miroslav Vystrčil při návštěvě cukrovaru v dubnu 2013

Naše město utrpělo ztrátu občana, pana Miroslava Vystrčila, se kterým jsem velice ráda diskutovala o historii našeho města a ocenila jsem jeho nápady a připomínky. Jeho velký podíl odvedené práce na kopidlenské knize, která byla vydána před dvěma lety, je nezapomenutelný a já mu touto cestou naposledy za vše děkuji.

Hana Masáková, starostka

Za Miroslavem Vystrčillem...

Museli jsme se občas v Kopidlně potkávat, přesto jsme o sobě moc nevěděli. Až někdy v polovině roku 2001 nás dal dohromady ředitel ZŠ Kopidlno Josef Zach. To jsem měl jít na operaci srdce do hradecké nemocnice a on mi s Mirkem Vystrčillem domluvil sraz, abych se od něj dozvěděl, do čeho jdu, protože měl právě obdobnou operaci za sebou.

Pro mne to bylo skutečně osudové setkání. Nejenže jsme si od první chvíle báječně rozuměli, ale on mne na blížící se operaci informacemi vybavil tak, že jsem v nemocnici dirigoval sestry a zasvěceně se vyptával lékařů otázkami, že mne podezřívali z toho, že jsem jejich kolega – doktor.

A po úspěšné operaci se naše setkávání stalo pravidelným programem a kamarádství postupně přerostlo v opravdové přátelství. Dokonale jsme si rozuměli a i naše názory na věci a dění kolem nás byly až neuvěřitelně blízké. Těšil jsem se pokaždé na páteční setkání v cukrárně, abychom společně probrali uplynulý týden a plánovali, co budeme sledovat dál. Postupně se k nám přidávali další stejně naladěni. Největší událostí vždy byla návštěva Mirkova spolužáka, pana doc. Karla Štefka z Hradce Králové. Teď když žiji trvale v Hradci, se s panem docentem

dál často scházíme a vzpomínáme na Kopidlno a na kopidlenskou cukrárnu, a hlavně na společného kamaráda a přítele Mirka Vystrčila.

Bohužel se s ním už nikdy nesejdeme. Zpráva o jeho odchodu z tohoto světa nás velmi překvapila a zarmoutila. Je to určitě nejen pro nás, ale pro všechny kopidlňáky velká ztráta. Je málo místních, kteří toho tolik vědí o kopidlenském sportu (zvláště hokeji), o místních tradicích, zajímavých postavičkách a historických předělech. Však se Mirek stal iniciátorem mnoha zajímavých článků pro Kopidlenské listy, řadu z nich sám napsal a zveřejnil. Byl velmi aktivním spoluautorem vydané publikace o Kopidlnu.

Mirek byl dlouho a těžce nemocen. Přesto žil naplno a bojoval s nemocemi do poslední chvíle. Přitom se staral o svůj domek, zahradu, miloval svoji manželku a děti i vnoučata. Nebude námi nikdy zapomenut, protože jeho stopa je hluboce vryta do srdcí a vzpomínek lidí, kteří ho znali a rádi se s ním scházeli nebo se s ním třeba jen potkávali na kopidlenském náměstí či v cukrárně.

Mirku, nikdy na Tebe nezapomeneme...

Oldřich Suchoradský

PĚTICE NOVÝCH OBČÁNKŮ 7. května byli přivítáni při slavnostním obřadu na Městském úřadě v Kopidlně noví občanci města. Do života jsme tentokrát přivítali jednu holčičku: Adélu Novákovou a čtyři kluky: Štěpána Bodláka, Viléma Klauďiny, Matěje Mizeráka a Adama Žižku. K hezkému zážitku ze svátečního dne přispěly svým vystoupením i děti ze základní školy, vždy skvěle připravené na vystoupení paní učitelkou Podzimkovou.

Přivítání noví občanci dostanou dárek od Městského úřadu Kopidlno – DVD s nahrávkou obřadu. Všem přivítaným dětem přejeme do života hodně štěstí, zdraví a lásky.

Růžena Horynová

Zprávy ze základní a mateřské školy

Prezentace pobytu v Berlíně dala žákům zabrat

V listopadu loňského roku se vybraní žáci 8. a 9. třídy zúčastnili jazykového a poznávacího zájezdu v německém Berlíně. O své zážitky a zkušenosti se podělili také s kopidlenskou veřejností, jež byla dne 16. 3. 2016 srdečně zvána k obrazové prezentaci do místní základní školy v ulici Tomáše Svobody. Všichni účastníci postupně seznámili přítomné diváky s děním v jednotlivých studijně-poznávacích dnech a své výstupy doprovázeli nejen ukázkami fotografií, ale i českým a německým výkladem. Svými cizojazyčnými projevy tak žáci ukázali, co se v zahraničí naučili. Cílem zahraničních pobytů není jen získání určitých znalostí, ale především jejich praktické použití. Za zvládnutí těchto úkolů si všichni absolventi berlínského jazykového pobytu zaslouží velké uznání.

Ilona Pluhařová

Připravit si prezentaci z našeho pobytu v Berlíně, to bylo z toho všeho to nejtěžší. Vybrat vhodné fotky a dopsat k nim text nebylo snadné. Mně a Káje trvala příprava asi nejkratší dobu. Když jsme to psaly do počítače, připadalo mi, že to bude hrozné, stát před rodiči, ale nakonec to nebylo tak strašné. Trému jsem měla velkou až do chvíle, kdy jsem se postavila k interaktivní tabuli. Pak tréma rychle zmizela a já byla v pohodě, jako bych tam stála už po sté. Když jsme celou prezentaci ukončili, přítomní nám zatlaskali a já jsem si byla jistá, že alespoň většinu jsme udělali správně. Doma jsem se pak ptala rodičů, jestli se jim to líbilo, a oni řekli, že ano, a že i němčina některých spolužáků byla skvělá.

Hana Drncová, 8. třída

Nejdříve jsme měli za úkol připravit si na počítačích prezentaci k danému dni. Rozdělili jsme se na dvojice, poté jsme si vylosovali dny, na kterých jsme měli pracovat. Asi čtyři hodiny jsme strávili přípravami

a zdokonalováním našich prezentací, které jsme doplnili obrázky, mluveným a psaným textem v němčině a češtině. Nastal den, kdy jsme pozvali naše rodiče a příbuzné. Už dopředu jsme připravili učebnu a v ní židle na sezení. Když se dostavili všichni rodiče, tak jsme začali s prezentováním. Trému jsme měli, myslím, že všichni, ale nakonec jsme ji přemohli. Reakce rodičů byly často úsměvné, protože se nám v Berlíně přihodilo hodně vtipných zážitků. Rodiče měli pochopení, že jsme byli nervózní, když jsme občas na něco zapomněli.

Karolína Vlasatá, 8. třída

Z toho, že budu přednášet o našem pobytu v Německu před rodiči všech zúčastněných, jsem neměla moc velkou radost. Navíc jsem měla na starost rovnou 2 dny, a tak jsem tajně doufala, že na to paní učitelka zapomene. Jak vidíte, nezapomněla! Naše příprava začala začátkem ledna, od půlky února jsme ale běhali skoro každou přestávku

na počítače, kde jsme si opravovali naše prezentace v PowerPointu, tvořili jsme českou a německou verzi. Paní učitelky na dozor z nás moc nadšené nebyly, ale nám se ty prezentace pořád nezdály dost dobré. Před naším přednesem jsme byli všichni hrozně nervózní, teda s výjimkou Hanči, která řekla, že jí to vůbec nevádí. Všichni jsme před zahájením do sebe házeli čokoládu na vaření, abychom se trochu uklidnili. Prezentaci jsem měla dohromady s Lukášem, který mluvil německy, já zase česky. Největší problém jsem měla se svojí nervozitou a také jsem se moc nedívala do publika. Sice jsem se snažila, ale kdykoliv jsem zjistila, že mě všichni upřeně sledují a poslouchají, nervozita se projevila ještě víc. Reakci mých rodičů vám nemůžu popsat, protože nedorazili, ale můžu celou prezentaci zhodnotit za sebe. Zvládli jsme to velmi dobře i přes tu hroznou nervozitu jsme mluvili bez toho, aby se nám klepal hlas nebo abychom si hráli s rukama v kapsách.

Adéla Hlubučková, 8. třída

Čtyřicet let v čele školky

Po čtyřicetileté odešla letos v červnu do důchodu zástupkyně ředitele pro Mateřskou školu Kopidlno, paní Jaroslava Zápotocká.

Ve školství pracovala od roku 1975. Prvním jejím místem se stala ještě stará školka v Kopidlně. Pak pracovala v Praze, Žitětíně a od ledna 1992 jako ředitelka Mateřské školy Kopidlno. Před pár lety byla mateřská škola zahrnuta jako součást základní školy a paní Zápotocká se stala zástupkyní ředitele pro MŠ.

Za jejího působení prošla školka rekonstrukcemi a proměnami tříd i vybavení. Musela si zvykat na změnu doby, pokroky techniky

a s tím spojenou změnu chování dětí a rodičů.

Za svou dlouholetou kariéru se setkala s dobrým i někdy nelehkým přístupem okolí. Nikdy však lásku k dětem neztratila a děti jí to vždy, způsobem sobě vlastním, vynahrádily. V jejích třídách se jich vystřídaly stovky.

Ale ani v „důchodu“ na děti nezanevře. Bude si užívat vnoučat Honzika, Elišky a nejmladší Anabelle.

Děkujeme jí za její práci a péči při výchově nejmladší generace a do dalších let přejeme hodně zdraví a lásky.

Kolektiv učitelek MŠ

Zprávy ze základní a mateřské školy

Barevné dny
v předvelikonočním
týdnu ve druhých třídách

V pašijovém týdnu před Velikonocemi chodili žáci druhých tříd do školy v oblečení takových barev, jaké měly příslušné dny. V pondělí přišli všichni v modrém, v úterý ve žlutém a ve středu v černém oblečení. Vždy si povídali, proč zrovna v tento den přišli v té barvě, jaké zvyky a tradice se k těmto dnům vztahují. Také se dozvěděli o následujících dnech (Zelený čtvrtek, Velký pátek, Bílá sobota, Boží hod velikonoční, Velikonoční pondělí). Po loňské zkušenosti děti dodržely barevné oblečení všechny a těší se, že si to příští rok opět zopakují.

Mgr. Ivana Pekárková,
Mgr. Dagmar Zachovalová

Horké křeslo s paní starostkou

Dne 9. 3. se žáci 9. a 5. třídy setkali v KVC Kopidlno s paní starostkou Ing. Hanou Masákovou. Na této akci pod názvem „Horké křeslo, žáci ZŠ Kopidlno“ mohli pokládat otázky tzv. „na tělo“. Dotazy směřovaly na její soukromý i pracovní život. Žáky 9. třídy zajímalo, jak se k této práci dostala, jaké školy vystudovala, jaké má zájmy a koníčky a zda na ně má vůbec nějaký čas. Také je hodně zajímal rozvoj města. Paní starostka s přehledem na všechny otázky odpověděla. Poté si žáci ještě prošli knihovnu a prohlédli si putovní výstavu Má vlast. Žáci 5. třídy přistoupili k setkání a kladení otázek se zaujetím odpovídajícím jejich věku. Po vymezený čas paní starostka vtipně, poutavě a s úsměvem zodpovídala jednu otázku za druhou, zaměření dotazů bylo obdobné jako u předešlé třídy. Celá beseda musela být po vypršení vymezeného času ukončena, i když by se žáci ptali dál. Bylo zřejmé, že je paní starostka výrazná osobnost Kopidlna, která dovede zaujmout nejen dospělé, ale také děti.

A jak se líbila beseda mladším dětem?

Starostka na mě zapůsobila mile. Změnil jsem na ni pohled, protože jsem zjistil, že je to normální člověk. Líbilo se mi, že dokázala s humorem odpovědět na každou otázku. Chová se jako každý občan. Nejvíce se mi líbila otázka, jestli byla paní starostka někdy za školou. Odpověděla že ne, že se toho trochu bála.

Tomáš Trávníček

Paní starostka byla na nás milá a hodná. Na otázky, které jsme pokládali, odpovídala vhodně a někdy i vtipně. Ptali jsme se například, proč tu je tolik parkovišť, proč se bourají domy, které jsou obydlené. Přišly také osobní otázky, jako třeba proč nemá dlouhé vlasy nebo jestli měla ve škole nějakou poznámku. Dlouhé vlasy paní starostce vadí a ve škole poznámku nedostala, protože byla pečlivá.

Karin Kóréová

Horké křeslo bylo super. Líbilo se mi, že jsme se mohli ptát a paní starostka nám musela odpovědět. Udělal jsem si na ni jiný názor. Položili jsme hodně dobrých otázek a dostali jsme plno dobrých odpovědí. Doufám, že se naše otázky paní starostce líbily. Zábavná otázka mi přišla, jestli by si chtěla zahrát v nějakém filmu. Nejdřív se hodně smála a pak řekla, že kdyby tu možnost měla, klidně by si ve filmu zahrála.

Jan Koutník

Někdo z naší třídy šel na besedu v domnění, že se uleje dvě hodiny ze školy, ale málokdo tušil, že to bude legrace. Padaly zajímavé otázky, některé vtipné, některé připravené z domu od rodičů. Paní starostka byla doslova pod palbou. Byl to krásný pocit dozvědět se blíž, jaký je to vlastně člověk.

Tomáš Drnec

Ve středu 9. 3. 2016 se zúčastnili žáci 9. třídy rozhovoru s paní starostkou Ing. Hanou Masákovou. Jednalo se o tzv. Horké křeslo, kde jsme mohli paní starostce podávat otázky ohledně její práce, koníčků, ale také osobnější otázky. Beseda se konala v Kulturně vzdělávacím centru.

Začala si s námi povídat o náročnosti svého pracovního dne. Práce starostky prý fyzicky není těžká, ale je hodně časově náročná a psychicky vyčerpávající. Naštěstí mezi její koníčky nepatří adrenalinové sporty, kterým by musela drahocenný čas věnovat. Paní starostka se zabývá čtením knih a snaží se svůj čas věnovat rodině.

Akce se mi líbila, protože harmonická nálada paní starostky naplnila celou místnost a beseda byla velice pohodová. Dozvěděli jsme se spoustu věcí, které musí paní starostka vykonávat, dále nad čím musí mít kontrolu, aby se nezhroutil celý systém. Děkujeme paní starostce, že si na nás našla čas.

Filip Lambert

Zprávy ze základní a mateřské školy

Uklidme Kopidlno. Některé objevy se ani nevešly do pytlů

Žákovský parlament naší školy se ve spolupráci s MÚ Kopidlno rozhodl zorganizovat úklid našeho města v rámci celorepublikové dobrovolnické akce „Uklidme Česko“. Proč se sami nepříčinit o krásnější okolí městečka podle hesla „Kdo chce pomoci, hledá způsob. Kdo nechce, hledá důvod!“. Po domluvě s městem jsme vytipovali lokality, kde se často pohybují děti z naší školy, a na ty jsme zaměřili hlavní část úklidu. Nejvíce se do akce zapojil I. stupeň naší školy. Okolí kostela, KVC (hřiště) a cesty ke hřbitovu se ujali žáci a paní učitelky z 1. třídy a 2. B. Námořníci z 2. A se vody nebojí, a proto vyčistili koryto řeky Mrliny v okolí lávky. Paní učitelky a žáci 3., 4. a 5. třídy zase uklidili oblast hřiště a „džungle“ u sokolovny, a potom pokračovali úklidem okolí vlakového nádraží. Žáci odpadem naplnili několik velkých igelitů-

vých pytlů, některé objevy se do pytlů ani nevešly. I přes nepříznivou předpověď počasí nám štěstí přálo a alespoň dopoledne nám nepršelo. Na žáky občas vykouklo i sluníčko. Z druhého stupně se k úklidu přihlásilo 18 dobrovolníků, kteří uklízeli okolí školy, sídliště a další místa města. Kolem 14. hodiny se předpověď počasí naplnila a začalo nám pršet, proto jsme odpolední část úklidu zrušili. Jen nepřízeň počasí jistě zabránila dalším dospělým dobrovolníkům z Kopidlna účastnit se úklidu našeho městečka. Děkujeme jediné dobrovolnici z řad veřejnosti paní Petráškové, která přiložila ruku k dílu a přidala se k naší dobrovolnické akci. Děkujeme také kolegyním z učitelského sboru, které se úklidu aktivně účastnily, a všem zúčastněným žákům. Městu Kopidlno děkujeme za pomoc s organizací úklidu.

Nutrie v Mrlině

Jednou přišel náš spolužák Toník do školy a oznámil paní učitelce, že v řece Mrlině jsou nutrie. Paní učitelka nám slíbila, že se na ně půjdeme ve čtvrtek podívat o hodině prvouky.

Ve čtvrtek přinesl Toník housky a celá třída vyrazila k řece. U řeky hodil Toník do vody první rohlík a hned připlavala první velká nutrie. Ta si vzala rohlík do paciček a začala ho chroupat. Potom připlavaly ještě dvě menší. Těm hodil Toník další rohlíky. Bylo krásné pozorovat, jak se ty dvě menší o rohlíky perou. Když Toníkovi došly rohlíky, nutrie odplavaly. Celá třída se vrátila zpátky do školy. O nutriích jsme si ještě dlouho povídali. Potom jsme je malovali na papír. Setkání s nutriemi byl pro nás krásný zážitek.

Tereza Štěpánová, Námořník z 2. A
Obrázky nakreslili žáci 2. A

Zprávy ze základní a mateřské školy

Květinový den a poznávačka rostlin

Ve středu 11. 5. 2016 navštívily naši školu u kostela žákyně 9. ročníku, které prodávaly žluté kvítky při celorepublikové akci Český den proti rakovině. V rámci Květinového dne připravily paní učitelky pro žáky prvního a druhých ročníků na hodiny prvouky poznávačku rostlin. Ve volné třídě v 1. patře školy bylo vystaveno a očíslováno celkem 24 vzorků bylin a větviček listnatých i jehličnatých stromů. Prvňáčci ve skupinkách a druháčci jednotlivě rostliny poznávali a zapisovali jejich názvy. Druhý den následovalo vyhlášení vítězů a předání diplomů a pochvalných listů všem zúčastněným. Žákům se dařilo různě, nejlepší z nich poznali téměř všechny vystavené rostliny.

Mgr. Jitka Koutníková, Mgr. Ivana Pekárková,
Mgr. Dagmar Zachovalová

Vzpomínka

19. května nás opustila dlouholetá kolegyně, paní učitelka Marie Kalousová. V Základní škole a Mateřské škole Kopidlno působila od roku 1973. Celý svůj život zasvětila vzdělávání a výchově dětí. Pracovala jako učitelka na 1. stupni a logopedická asistentka i po dovršení důchodového věku.

V našich srdcích i v srdcích mnoha generací na ni zůstane již jen milá vzpomínka.

Ohlédnutí za projekty v ZŠ a MŠ Kopidlno ve školním roce 2015/2016

Školní rok se pomalu blíží ke svému závěru a tak přichází také období hodnocení. Ve škole se dá hodnotit ledačco, od výsledků vzdělávání žáků a úspěšnosti celého školního roku až po třeba zapojení školy do nejrůznějších soutěží, akcí či projektů.

Ve svém příspěvku bych se rád dotkl právě tematiky projektů, která má i pro naši školu velký význam a napomáhá jejímu rozvoji.

V tomto školním roce jsme se zapojili celkem do tří projektů, které měly pro školu neoddiskutovatelný přínos.

Prvním z nich, který jsme v tomto školním roce realizovali, resp. jej dokončovali, byl projekt s názvem Integrace ICT do výuky. V něm jsme figurovali společně s dalšími 44 základními školami z celé České republiky jako partner s finanční spoluúčastí. V praxi to znamená, že naše škola hospodařila v rámci projektu se „svým“ rozpočtem ve výši 536.745 Kč. Celý program byl podporován, stejně jako další naše realizované projekty, z prostředků Evropské unie a státního rozpočtu České republiky.

Naše zapojení do tohoto projektu přineslo možnost rozšířit hranice pedagogů v práci s výpočetní technikou o další doposud málo používané dovednosti, pořídili jsme nové notebooky pro práci a přípravu pedagogů a absolvovali jsme také další školení a mentoring pro zdokonalení práce s touto technikou při přípravě na výuku i při výuce samotné.

Dalším projektem, do kterého jsme školu v průběhu roku přihlásili, a opět byli úspěšní, byla tzv. Výzva č. 56 ZŠ Kopidlno. V rámci tohoto projektu jsme hospodařili s finančními prostředky v celkové výši 630.922 Kč, které byly primárně určené na zvýšení kvality vzdělávání v základních školách prostřednictvím provádění klíčových aktivit a naplnění výstupů zvolených šablon. Těmi v našem případě byly:

- Čtenářské dílny jako prostředek ke zkvalitnění čtenářství a čtenářské gramotnosti.
- Zahraniční jazykové kurzy pro učitele.
- Zahraniční jazykově-vzdělávací pobyty pro žáky.

V našich podmínkách jsme tedy ze sumy, která byla škole přidělena, financovali nákup nových knih do žákovské knihovny, pořídili elektronické čtečky knih, zaplatili jsme studijní pobyty učitelkám cizích jazyků

na Maltě a v Německu a také žákům v Anglii a Německu.

Posledním významným projektem, realizovaným v tomto školním roce, byla Výzva 57 pro ZŠ Kopidlno. Jeho podstatou byla tentokrát podpora rozvoje technických a jazykových dovedností žáků základních škol. Celková výše našeho rozpočtu činila v tomto projektu celkem 669.590 Kč. Za klíčové aktivity a výstupy v tomto projektu jsme zvolili:

- Rozvoj technických dovedností žáků na II. stupni základní školy.
- Rozvoj profesních dovedností učitelů pro výuku zaměřenou na zlepšování technických dovedností žáků základní školy.
- Rozvoj individuálních ústních komunikačních dovedností žáků v anglickém jazyce formou blended learningu.

Prakticky jsme tedy dotaci využili k pořízení nového vybavení školních žákovských dílen (jako např. pil, pilníků, vrtaček, svěráků, ...), k zakoupení sluchátek pro výuku jazyků v našich PC pracovnách a dále jsme pořídili licenci pro elektronickou školní i domácí výuku anglického jazyka a zafinancovali jsme opět vybrané programy vzdělávání pedagogů.

V tuto chvíli jsou již všechny uvedené projekty ukončeny. Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy v jednotlivých závěrečných zprávách konstatovalo, že naše škola naplnila všechny požadované výstupy a všechny poskytnuté dotace jsou tudíž považovány za způsobilé.

Z výše uvedeného je tedy patrné, že jsme v uplynulém školním roce realizovali ve škole projekty v souhrnné finanční výši 1.837.257 Kč. Tato jistě ne malá suma přispěla ke zkvalitnění nejen materiálního vybavení školy, podpořeny z ní byly také vzdělávací aktivity žáků i další vzdělávání našich pedagogů. Vedení školy tímto děkuje všem pedagogům i zaměstnancům školy, kteří se jakýmkoli způsobem zapojili do realizace těchto akcí. Pevně věříme, že podobné výzvy využijeme také v dalším období tak, abychom činnost naší školy opět kvalitativně posunuli.

Za ZŠ a MŠ Kopidlno
Mgr. Pavel Berný, ředitel školy

Zprávy ze základní a mateřské školy

Poděkování flétničkám

Dne 6. dubna se uskutečnila v KD na Loučení soutěž „Pískání pro radost a pro zdraví“. A protože v naší škole pracují dva kroužky flétníček s p. učitelkou D. Zachovalovou a se mnou, přihlásili jsme se do soutěže.

Své umění předvedlo celkem 125 dětí ze základní školy Čachovice, Nymburk, Kopidlno, Straky, Krchleby a Loučeň.

Přestože jsou naše žákyně začátečnice, nevedly si vůbec špatně. Získaly krásné druhé, třetí a čtvrté místo. Jejich výkony hodnotila porota ve složení P. Vorlíčková (ředitelka ZUŠ Pečky), V. Rousková (učitelka ZUŠ Nymburk) a E. Fulhammerová (učitelka DDM Nymburk). Každý soutěžící obdržel dárek a sladkost. Gratulujeme žákýnkám: Kinčlová Anna, Kinčlová Karolína, Fialová Kateřina, Přenosilová Petra, Kóreová Karin, Pekárková Kateřina, Vacková Klára, Smolíková Aneta, Štěpánová Tereza, Trnková Patrika, Nekováříková Nela, Komárková Barbora, Komárková Rozálie, Rudolfová Amálie, Rudolfová Rozárie a Šamková Karolína.

Ilona Komárková, vychovatelka

Výstava s testem potrápila mozkové závit

Dne 21. 3. 2016 jsme se zúčastnili v rámci měsíce čtenářů akce, která se konala v kopidlenském Kulturním a vzdělávacím centru. Nejprve jsme si prohlédli panely, které byly umístěny na dvoře KVC. Na panelech byly uvedeny informace o rekonstrukcích památek z Královéhradeckého, Pardubického a Středočeského kraje. U každé památky byl uveden rok, kdy rekonstrukce začala a kdy skončila. Kdo opravu financoval, kdo inicioval rekonstrukci a jaká firma práce prováděla. Tyto informace byly uvedeny v pravém horním rohu jako základní a podstatné údaje. Dále jsme tam viděli velkou fotku jak budova, památník popřípadě park vypadají aktuálně, a v pravém dolním rohu jsme si místa mohli porovnat s tím, jak vypadalo před a po rekonstrukci. Pod velkým obrázkem byl text s podrobnějšími informacemi o daném místě a přestavbě. Text, který byl na panelech, jsme si měli prostudovat a zapamatovat. Potom jsme se rozdělili do skupin po třech a dostali jsme pracovní list nebo spíše takový test, který se neznámkoval, měli jsme doplnit údaje, které jsme si zapamatovali. Některé otázky byly snadné, ale nad některými jsme museli usilovně přemýšlet. Každý tým dopadl jinak, podle toho, jak a co si stihl zapamatovat. Můj tým dopadl velmi dobře, alespoň podle mého mínění. Na konci besedy jsme od paní knihovnice dostali sladkou odměnu.

Hana Drncová, 8. třída

Dne 21. března jsme v hodině českého jazyka šli do KVC. Tentokrát jsme nešli rovnou

do knihovny, ale šli jsme na hřiště pod KVC, kde byl připraven zvláštní program. Venku byly vystaveny panely putovní výstavy Má vlast – čas proměn. Na šesti panelech bylo popsáno, jak se rekonstruovaly některé budovy a místa v ČR, byly tam i fotografie budov (míst), jak vypadaly před rekonstrukcí a po rekonstrukci. Potom jsme měli asi 10 minut na prohlédnutí a zapamatování. Pracovali jsme ve trojicích, takže jsme si práci rozdělili a každý si zapamatoval informace jen ze dvou panelů. Když uběhl čas na zapamatování, šli jsme do knihovny, kde jsme měli ve trojicích odpovídat na otázky. Potom nám paní knihovnice testy zkontrolovala, vyhodnotila a řekla nám výsledky, jak to mělo být. Celá přednáška se mi velice líbila.

Radek Masák, 8. třída

O hodině českého jazyka jsme šli do knihovny, kde byla výstava na téma Má vlast – čas proměn. Testík, který jsme potom dostali, byl docela záluždný. Jen někteří si pamatovali většinu informací ze všech panelů. Mnozí z nás nevěděli skoro nic, protože nemáme tak dobrou paměť, jak jsme si mysleli. Ve skupinách jsme byli po třech, ale některé skupiny nenapadlo, aby si práci rozdělily. Bylo přibližně deset otázek, za které byl různý počet bodů. Po uběhnutí určeného času jsme papíry odevzdali a čekali jsme na správné odpovědi. Některým odpovědím jsme se i zasmáli. V knihovně to bylo pěkné a docela i zábavné.

Bohdan Kulhánek, 8. třída

Zprávy ze základní a mateřské školy

Úspěchy žáků u letošních přijímacích zkoušek

Žákům základní školy se letos mimořádně dařilo u přijímacích zkoušek. Sabina Slavíková získala mezi 65 uchazeči o studium 1. místo na gymnáziu v Nové Pace a také na MOA v Jičíně (mezi 95 uchazeči). Lenka Tanečková obsadila v přijímacím řízení mezi 60 uchazeči 1. místo na SŠ tvorby a designu nábytku v Liberci a 9. místo na SŠ oděvního a grafického designu v Lysé nad Labem (mezi 60 uchazeči). Lenka Pelantová se stala nejlepší uchazečkou na SPŠ kamenické a sochařské v Hořicích, kde obsadila 1. místo mezi osmi

uchazeči. Pozoruhodných výsledků dosáhl rovněž Igor Šišov, jenž se přistěhoval z Ruska v loňském školním roce, a během 9. ročníku se dokázal připravit na splnění podmínek přijímacích zkoušek z matematiky i českého jazyka. Byl přijat na SPŠ v Jičíně.

Zmíněným žákům i všem ostatním velmi blahopřejeme k přijetí na střední školy a přejeme mnoho úspěchů v dalším studiu i osobním životě.

ZŠ a MŠ Kopidlno

Reflexe přijímacích zkoušek

Mé pocity z přijímacího řízení jsou trochu smíšené, takže jsem vlastně ani moc nevěděla, co od něj čekat. Když jsem přijela ráno do Nové Paky, kam jsem se hlásila, byla jsem v určené třídě jedna z prvních, takže jsem se alespoň pohodlně usadila a připravila na první test, který měl obsahovat matematiku a geometrii. Matematika mi nikdy nebyla blízká, a tak nebylo divu, že jsem hned při odstartování limitu musela chvíli nechat své ruce v klidu, než jsem se opravdu soustředila. V matematickém testu byl mým největším nepřítelem čas, nejsem totiž zvyklá na rychlé vypracování úloh a příkladů, asi jsem moc pečlivá, ale toto byl určitě můj největší problém.

Po přestávce přišel další test, test z českého jazyka, který mi neměl vůbec dělat problém a podle očekávání ani nedělal. Začala jsem postupně a vůbec jsem nemusela používat jednu z doporučených strategií Cermatu (pokud nevíš, jak tuto úlohu vypracovat, přeskoč ji a pokračuj dál). Téměř v každé úloze jsem znala odpověď. Test z češtiny jsem tedy dokončila, jak celý, tak i v časovém limitu. Jsem ráda, že jsem z tohoto testu měla dobrý pocit, a proto doufám, že mi český jazyk pomohl doplnit body v matematickém testu. Závěrem bych tedy chtěla popřát všem, kteří se k přijímacím zkouškám chystají v příštím roce, aby je zvládli a dostali se na svou vysněnou školu.

Dominika Forbelská

Moje příprava před přijímacími zkouškami spočívala v navštívení školy, kde jsem si zkusila přijímací zkoušky nanečisto. Nejvíce mi pomohlo doučování z matematiky od paní učitelky Zelfelové a procvičování z českého jazyka od paní učitelky Pluhařové, které nás průběžně připravovaly na přijímací zkoušky. Také jsem si počítala příklady z Cermatu. Poslední týden jsem si procvičovala vzorečky z geometrie. Den před přijímacími zkouškami jsem cítila malou nervozitu. Bála jsem se a myslela jsem si: „Co když ty přijímací zkouš-

ky neudělám, co když se tam nedostanu? Co budu dělat?“ Tato věta se mi pořád honila hlavou. Ten den ráno jsem si řekla: „Bude jako obyčejný den ve škole, jen se tam budou psát testy.“ V okamžiku, kdy jsem vešla do budovy, kde jsme měli psát testy, ovládl mě podivný pocit, protože jsem typ člověka, který nemá rád nové a neznámé prostředí. Naštěstí jsem byla v učebně s kamarádem Filipem. Přijímací zkoušky proběhly skvěle. Matematika pro mě byla těžší než český jazyk. Doufám, že se na střední školu dostanu.

Lenka Hoang

Podle mého názoru jsem se na přijímací zkoušky připravila dostatečně. Navštívila jsem školu, kde bych chtěla studovat, a vyzkoušela jsem si tyto zkoušky nanečisto. Řekla bych, že mi to hodně pomohlo, protože jsem zjistila, kde mám mezery. Zkoušela jsem si také další testy od Cermatu, ale ty jsem si už dělala sama doma. Vždy jsem měla lepší český jazyk než matematiku. Možná je to i proto, že nemám logické myšlení. Celkem jsem vypracovala asi čtyři testy. Hlavně bych chtěla poděkovat paní učitelce Pluhařové a paní učitelce Zelfelové, které se nám věnovaly i po skončení vyučování. Po dlouhé době příprav nastal den před přijímacími zkouškami. Čekala jsem, že den před tím budu více nervózní. I přes rady paní učitelky Pluhařové jsem se stejně den před zkouškami ještě jednou podívala na celé učivo. Pro někoho možná už bohužel nastal ten den, ale já už jsem byla ráda, že to budu mít konečně za sebou. Na přijímací zkoušky jsem jela s tatínkou. Byla jsem ráda, že jako první byla matematika, protože je pro mě horší. Musím říct, že učitelé byli hodní. Test z matematiky byl těžký. Dokonce jsem nějaké úlohy nestihla ani vypočítat. Po ukončení testu jsem se bavila s ostatními a ti říkali, že to také nestihli. Už se nedá nic dělat. Poté následoval test z českého jazyka. Ten jsem zvládla lépe. Myslím si, že by to mohlo dopadnout dobře.

Kristýna Černovská

Beseda s vítězem soutěže MasterChef Česko Romanem Kotlářem

Dne 4. května 2016 se pro žáky I. a II. stupně uskutečnila beseda s vítězem kuchařské soutěže MasterChef Romanem Kotlářem.

Milý, skromný a sympatický, tak by bylo možno charakterizovat bývalého žáka kopidlenské základní školy, jenž si přišel popovídat se svými mladšími školními následovníky. Beseda probíhala ve velmi přátelském duchu. Chlapci a děvčata měli připraveno mnoho otázek, na které jim Roman ochotně a zaslíbeně odpovídal. Zmínil také skutečnost, že největším soupeřem člověka bývá především on sám sobě a pro život nebývají ani tak důležité samotné známky ve škole jako vytrvalá snaha a zápal pro svůj vytčený cíl.

Přátelské setkání jsme si všichni velmi užili a stalo se pro nás inspirující nejen vzhledem k otázce vaření, ale i k celkovému přístupu k našemu životu.

Ilona Pluhařová

Školní docházka

Do první třídy jsem nastupovala v šesti letech, vše vypadalo tak hezky a že vše půjde snadno. Jak šel čas dál, přišla spousta nového učení a s ním noví učitelé, noví spolužáci, jiná třída. Ten čas rychle utíká, plyne jako voda, máme tu rok 2016 a jako každý se jednou rozloučí se základní školou. Ten čas teď nadešel i mně, byly to všechno krásné časy, spousta zážitků. Určitě někdy budu vzpomínat, ale teď se loučím.

Veronika Hnízdilová

Zprávy ze základní a mateřské školy

Přehled vycházejících žáků ve školním roce 2015–2016

Žáci vycházející z 9. ročníku:				
Střední školy a gymnázia				
Název	místo	obor	dívky	chlapci
Lepařovo gymnázium	Jičín	gymnázium		1
Gymnázium a SOŠ pedagogická	Nová Paka	gymnázium	2	
MOA	Jičín	obchodní akademie	2	
ISŠ	Mladá Boleslav	předškolní a mimošk. pedagogika	1	
SŠ informatiky a služeb	Dvůr Králové n/L	informační technologie		1
SZŠ a VOŠ zdravotnická	Nymburk	zdravotnický asistent	1	
VOŠ a střední průmyslová škola	Jičín	informační technologie		1
		strojírenství		1
EKO gymnázium a SOŠ multimediálních studií	Poděbrady	multimediální tvorba	1	
SŠ tvorby a designu nábytku	Liberec	design interiéru	1	
G, SOŠ, SOU a VOŠ	Hořice	sociální činnost	1	
SPŠ	Mladá Boleslav	informační technologie		1
3leté učební obory				
SŠ gastronomie a služeb	Nová Paka	cukrář	1	
		kuchař-číšník	1	
SOŠ a SOU	Městec Králové	cukrář	1	
SOŠ a SOU	Česká Lípa	cukrář	1	
SOŠ a SOU	Nymburk	strojí mechanik		1
		operátor skladování	1	
SŠ obchodu, gastronomie a služeb	Hradec Králové	kadeřník	1	
SŠ technická a řemeslná	Nový Bydžov	mechanik opravář mot. vozidel		1
		kuchař-číšník	1	
SOU společenského stravování	Poděbrady	kuchař-číšník	1	
Žáci vycházející z nižších ročníků:				
8. ročník:				
SŠ gastronomie a služeb	Nová Paka	kuchař-číšník	1	
SŠ technická a řemeslná	Nový Bydžov	řezník		1
7. ročník				
Nezařazen				1
CELKEM			18	9

Zpracovala: Mgr. Petra Zelfelová

Štafetový pohár, okresní kolo Jičín

Vybraní žáci 1. stupně naší školy se v pátek 29. 4. 2016 zúčastnili štafetového poháru na městském stadionu v Jičíně. Závodilo se v běhu smíšených štafet dívek a chlapců. První štafeta byla složena ze 4 dívek a 4 chlapců ze 2. a 3. ročníku (2. roč.: Petra Lhotáková, Patricie Trnková, Antonín Zikmund, Nikola Neubertová, Rozárie Rudolfová, 3. roč.: Daniel Kořínek, Dominik Pelc, Ondřej Rozsypal, náhradníci: Sára Podhajska, Josef Flodr). Druhá štafeta byla složena ze 4 dívek a 4 chlapců ze 4. a 5. ročníku (4. roč.: Tereza Knížková, Karel Klacek, František Vlček, náhradníci: Dominika Lagronová, Dominik Rozsypal, 5. roč.: Vojtěch Bernard, Agáta Berounská, Karin Kóréová, Patrik Krejčík, Karolína Švorcová). První a druhá štafeta běžela 8 x 100 m. Třetí štafety byly dvě, složené ze 4 mladších a 4 starších žáků. Běžely 8 x 200 m, což bylo hlavně pro mladší žáky velmi náročné. Započítával se čas rychlejší štafety. Časy všech tří štafet se sčítaly a zvítězilo družstvo s nejnižším součtem časů.

Před soutěží se žáci dvakrát sešli na tréninku na oválu za sokolovnou v Kopidlně. Naučili se správnou techniku předávání štafetového kolíku nejprve v klidu, pak i v běhu. Zaběhli štafetu 8 x 100 m i 8 x 200 m. Z výsledků tréninku byla sestavena smíšená štafeta rychlejších dětí.

Do Jičína jsme odjžděli vlakem z Kopidlny v 6.51 hodin. Na stadionu proběhla prezentace družstev, porada vedoucích a po slavnostním zahájení došlo k závodům. V každé kategorii byly vždy dva rozběhy. Naše štafety měly vylosované startovní číslo 5. Ve svém rozběhu doběhly obě naše štafety 8 x 100 m poslední. O našem celkovém umístění rozhodl závod na 8 x 200 m, kdy naše rychlejší smíšená štafeta doběhla ve svém rozběhu druhá. V přestávkách mezi jednotlivými kategoriemi byly pro děti připraveny doplňkové soutěže „dětská atletika“. Jednalo se o překážkový běh a o hod do dálky. Těchto soutěží se zúčastnili i naši náhradníci.

Z devíti přihlášených škol se na předních místech umístili žáci velkých škol, tzn. 4 jičínské a 2 novopacké školy. Dále se závodů účastnili žáci ze ZŠ Miletín, ZŠ Ostroměř a naše ZŠ. Poslední tři zmiňované školy mají srovnatelnou velikost. Žáci naší školy porazili žáky ze ZŠ Miletín a skončili jsme celkově na 8. místě. Základní škola v Ostroměři má atletický oddíl a to bylo na výsledku štafet znatelné.

V doplňkové soutěži hod do dálky se na 3. místě umístil Daniel Kořínek ze 3. ročníku a obdržel diplom. Všichni účastníci štafetového poháru obdrželi gumový náramek s nápisem. Každé družstvo dostalo diplom a štafetový kolík, se kterým závodilo.

Děkujeme všem zúčastněným žákům za vzorovou reprezentaci školy.

Mgr. Dagmar Zachovalová

Zprávy ze základní a mateřské školy

Po třiceti letech získala školka nový kabát

Mateřská škola byla v Kopidlně zřízena na základě výnosu zemské školní rady 1. září 1939. Prozatímně byla umístěna v budově obecné školy. Ke konci 2. sv. války sloužila německé armádě. Do roku 1985 sídlila v budově dnešního kulturního a vzdělávacího centra (stará škola). Roku 1980 byla zahájena výstavba nové MŠ v Havlíčkově ulici. Svěpomocí vybudovaný objekt (jidelna a kuchyň se spojovacím krčkem) byl komplexně předán do provozu 4. 11. 1985, předsedou MNV Jaroslavem Svobodou. Na stavbě odpracovala veřejnost 22 tisíc hodin bezplatně, 15 tisíc hodin odvedly podniky a organizace, 68 hodin bylo placených. Od 1. 1. 2003 je mateřská škola součástí příspěvkové organizace ZŠ a MŠ Kopidlna. O prázdninách 2015 proběhla rozsáhlá rekonstrukce vnitřních i venkovních prostor MŠ. Celková investice do budovy se vyšplhala na 3,4 milionu korun a finančně byla zajištěna z Evropského fondu regionálního rozvoje, Státního fondu životního prostředí a města Kopidlna. Den otevřených dveří se konal 11. 12. 2015 a umožnil veřejnosti podívat se do nově zrekonstruovaných prostor, o které se zasloužilo město Kopidlna v čele s paní starostkou Ing. Hanou Masákovou.

*Z publikace Jana Řehounka Kopidlna
čerpala Mgr. Jana Hladíková*

V hodinách českého jazyka si žákyně 8. třídy zopakovaly slohový útvar – popis budovy, zatímco jejich spolužáci pracovali na popisu pracovního postupu při výrobě ptačích bu-

dek. K popisu dívkám posloužila fotografie MŠ z roku 2001 a druhá fotografie pořízená v listopadu 2015.

Na fotce z roku 2001 je budova MŠ rozpadlá, stará, šedivá, ošklivá, zanedbaná, nezajímavá a smutná. V posledních letech byla pro děti, které ji navštěvovaly, i nebezpečná. Na balkóny jsme nemohli chodit ani my, když jsme byli malí, protože hrozilo, že balkon spadne. Starými dřevěnými okny unikalo teplo. Jedním z hlavních problémů byla rovná střecha, kterou velice často zatékalo. Je to školka, do které jsme chodili i my, a moc dobře víme, jak hrozné to tam bylo. Vnitřek budovy na tom nebyl o moc lépe. Toalety byly staré a nevhledné. Nebezpečím pro děti bylo také hřiště, s několika herními prvky, které byly zčásti ztrouchnivělé. Jen ty dvě vzrostlé břízy a zelený trávník vytvářejí harmonickou pohodu. Škoda, že na novější fotografii již nejsou.

Na fotografii z roku 2015 se školka změnila k nepoznání, je opravená, krásně barevná a veselá. Tu původní připomíná jen její tvar. Barevné pastelky na fasádě školky navrhly paní učitelky. Školka je žlutá, balkony jsou oranžové a budovu zdobí různé velké pastelky v rozličných barvách. Určitě se dětem ta barevnost líbí. Budova je po celkové rekonstrukci. Je zateplená, původní okna jsou vyměněna za plastová, kterými netáhne. Balkóny už nejsou pro děti nebezpečné a rovnou střechou nezateká. Změnilo se i okolí školky. Přibýly nové prolézačky, herní prvky, pískoviště, ale pokácely se dvě vzrostlé břízy. Místo sáňkařského kopečku, na který si pamatujeme, vyrostla nová tělocvična.

Zpracovaly: Adéla Hlubučková, Lucie Přenosilová, Kateřina Skřivánková, Žaneta Kulhánková, Gabriela Havelková, Adéla Mlejnková, Karolína Vlasatá, Hana Drncová

Děti si s nadšením zasportovaly

Konec školního roku je v naší mateřské škole naplněn spoustou akcí nejen pro děti, ale i rodiče.

Již 20. května 2016 pořádala devátá třída ve spolupráci se SRPŠ Dětský den. Děti se s nadšením zúčastnily sportovních disciplín, které pro ně byly připravené, společně si zatancovaly, zacvičily a na konec obdržely balíčky plné sladkostí. Byl to prostě super den!

Dne 24. 5. a 25. 5. 2016 proběhl v naší MŠ

zápis. Rodiče s dětmi si mohli školku prohlédnout a také si zde pohrát a poznat nové kamarády.

Dále nás navštívila místní policie a hasiči. Předvedli nám nejenom svoji práci a vybavení, ale děti si mohly vyzkoušet, jaké to je, být na chvíli policistou nebo hasičem. Během ukázky měly děti, ale i paní učitelky spoustu otázek, na které vždy dostaly odpověď.

Ke Dni dětí jsme měli v mateřské škole diva-

dlo „Hurá na prázdniny“ a Dětský den. Všechny děti si to moc užily a už se těší na výlet do zoo Liberec, na společnou besídku spojenou se šerpováním předškoláků a na tradiční noc v MŠ.

Závěrem chceme poděkovat vedení města, vedení školy a všem, kdo s námi během roku spolupracují. Všem přejeme krásné prázdniny plné sluníčka, pohody a odpočinku a moc se těšíme na nový školní rok.

Kolektiv učitelek MŠ

Měsíc čtenářů naplnil knihovnu akcemi a návštěvníky

7. 3. proběhly dvě besedy se spisovatelkou Markétou Vítkovou na téma – Jaké to je být nevidomý? Děti z prvního stupně ZŠ se v první části besedy seznámily s tím, co to je zrakové postižení, jací jsou nevidomí a zrakově postižení, které organizace jim pomáhají a jak jim můžeme pomoci my. Autorka představila svoji novou knihu věnovanou tomuto tématu – Narozeninová kočka. V druhé části si děti mohly vyzkoušet, jaké to je být nevidomým. Zavázaly si oči a malovaly obrázky poslepu a zkoušely modelovat hlavu kočky. Zjistily, že být nevidomý a žít s tímto postižením není vůbec jednoduché.

Besedu podpořila Světluška – Nadační fond Českého rozhlasu a Nadační fond Patronát Sedlčansko.

9. 3. proběhla v knihovně akce „Máte slovo, žáci ZŠ Kopidlno“ – horké křeslo pro starostku města Ing. Hanu Masákovou. Žáci 5. a 9. tříd ZŠ v horkém křesle, které paní starostka zvládla na jedničku a byla odměněna potleskem, kladli otázky z profesního a soukromého života.

17. 3. navštívily naši knihovnu děti z mateřské školy – ŽABIČKY, SLUNÍČKA a ŠIKULOVÉ. Poslechly si vyprávění o víle Amálce a beránku Kudrnovi a plnily zajímavé úkoly.

21. 3. si na své přišli všichni milovníci kávy, protože se v knihovně konala ochutnávka kávy spojená s přednáškou o kávě, kterou

pro nás připravil tým Novopacké pražírny. Přestože kávu pijeme rádi, překvapilo nás, že o ní víme tak málo. Nejen že jsme se dozvěděli, jak vypadá samotná rostlina, jak a kde se pěstuje, jak se káva sklízí, jaké jsou druhy pražení a podobně, ale také jsme se naučili, jak si máme kávu správně připravit, aby byla co nejzdravější, jaký mlýnek použít na mletí, a mnoho dalšího. K tomu všemu jsme si měli možnost zakoupit kvalitní kávu Orbis.

21. 3. a 1. 4. navštívili knihovnu žáci ZŠ.

Byla jim představena výstava „Má vlast“ a na závěr si napsali test z této výstavy.

23. 3. navštívily děti druhých tříd ZŠ – Sovičky a Námořníci – knihovnu v rámci projektu čtenářské dílny.

Po celý březen probíhala výstava Má vlast cestami proměn, kde návštěvníci mohli zhlédnout šest výstavních stojanů na hřišti za KVC a v knihovně si mohli vybarvit antistresové omalovánky. (rb)

Český den proti rakovině

Knihovna Kopidlno se zapojila do veřejné sbírky Ligy proti rakovině Praha, která se konala 11. 5. 2016.

Děkujeme touto cestou všem, kteří se rozhodli podpořit sbírku a zakoupili si kvítek měsíčku zahradního. Podařilo se nám vybrat 6674 Kč. Velké díky patří především dívkám ze ZŠ, které kvítky prodávaly, a to Karolíně Klabanové, Klárce Válkové, Kristýně Černovské, Lence Pelantové, Nikole Fejfarové a Karolíně Klabanové.

(rb)

Ptejte se knihovny

Knihovna již několik let propaguje na webových stránkách www.knihovnakopidlno.webk.cz a na nově založeném facebooku službu „Ptejte se knihovny“.

Ptejte se knihovny je dotazovací služba českých knihoven, která navázala na praxi dotazovací služby Referenčního centra Národní knihovny. Cílem služby je odpovídat na všeobecné dotazy nejen čtenářům knihoven, ale i ostatním uživatelům internetu. Zúčastněné knihovny garantují odpověď na dotaz do dvou pracovních dnů od jeho přijetí, ovšem pokud je dotaz pracný nebo je nutné jej předat jiné instituci, může zodpovězení dotazu trvat i déle. V takovém případě je uživatel informován. Dotaz je možné položit ve dvaceti oborových a jedné obecné kategorii kterékoli ze zúčastněných knihoven. Všechny dotazy je možné prohlížet v archivu služby. Úkolem knihovny není vždy dotaz plně zodpovědět, ale spíše doporučit vhodné zdroje a poukázat na další možná řešení problému. (rb)

LETNÍ KNIŽNÍ VÝZVA

pro čtenáře
knihoven Jičínska

**Máte rádi výzvy a rádi čtete?
Pak tu pro vás máme tuto výzvu**

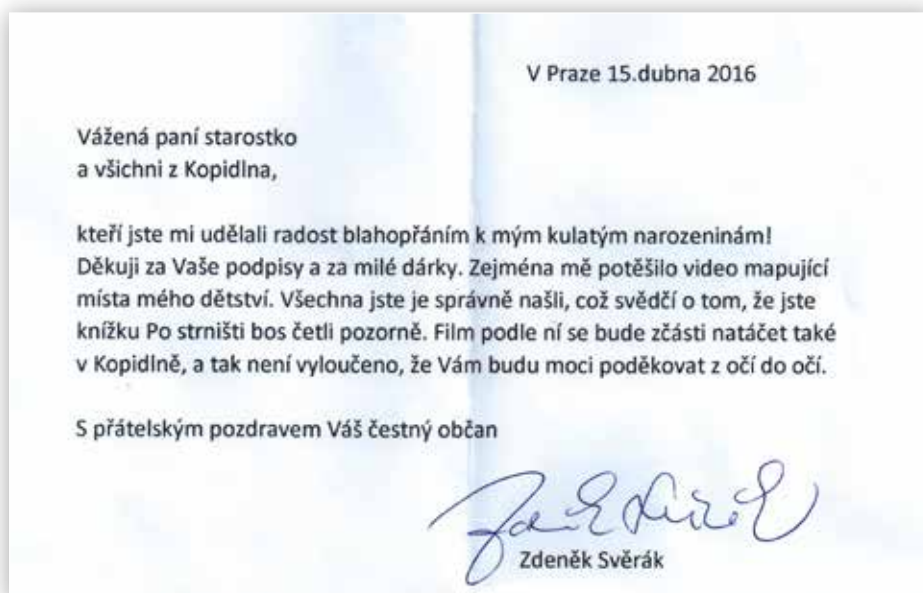
Přečtěte knihu, která...

...bude začíná písmenem L

...nebo má v názvu LÉTO nebo se zabývá letní tematikou, či se její děj odehrává v létě

...nebo má v názvu slovo CESTA nebo se zabývá tématem cesty či vypráví o cestování

A zašlete nám vaše dojmy z této knihy spolu s vaším jménem do konce září buď na lustigova@knihovna.jicin.cz, nebo odevzdejte písemně ve vaší knihovně a my je zveřejníme v TÝDNU KNIHOVEN na našem webu

Z prvňáků se stali čtenáři

Dne 6. 6. 2016 proběhlo v knihovně pasování třídy Zvidálků na čtenáře. Poděkování patří všem, kteří přišli, a moc se těším, až nově pasovaní malí čtenáři začnou chodit do knihovny a půjčovat si knížky.

Romana Bitnarová, knihovnice

Horký vosk na papíře

V království horkého vosku se v červnu proměnily prostory kopidlenkého kulturního a vzdělávacího centra, kde se uskutečnila výstava obrázků malovaných technikou enkaustiky. Své práce tam prezentovala trojice autorek: Zuzana Špačková a Jaroslava Krausová z Kopidlno a Dagmara Kalina z Prahy.

Enkaustika je znovuobjevená antická technika malování, při které se nanáší horký vosk pomocí speciální žehličky na papír. Jak uvedla jedna z vystavujících Zuzana Špačková, malování voskem přináší spoustu překvapení a radosti a skýtá řadu skrytých možností a kreativní seberealizaci, vyjádření niterních pocitů a uvolnění mentálních bloků.

Pro účastníky vernisáže byla 4. června připravena tvůrčí dílna, ve které si mohli techniku malování horkým voskem sami osvojit pod odborným dohledem Zuzany Špačkové a Jaroslavy Krausové. Součástí vernisáže byl i prodej výrobků klientů Domova Rožďalovice, kterým také případnou finanční prostředky z prodeje obrazů.

(kl)

Literární kroužek a letní motivy

Letní čas

Nikola Fejfarová

Léto je tak krásné,
jaro bylo dočasné.
Venku všechno voní,
i květy rozkvetlých jabloní.
Děti mají spoustu dní,
letní písně krásně zní.
Všichni jsou krásně opálení,
hloupí lidé to neocení.

Léto

Kristýna Černovská

Je čas opálených tváří,
na které celý den slunce září.

Je čas jahod a třešní,
sladkých jako med,
na oko Ti motýl zlehka sed.

Nebe je modré jako mámin šátek,
jsou prázdniny, nádhra, volnost, svátek.

Sny se stanou skutečností,
změnit se můžeš v cokoliv,
zcela bez pochybností.

Slunce

Dominika Forbelská

Letních časů kolotoč se k nám pomalu blíží,
přijde teplo a hřejivé slunce z jižních krajů.
S prvním žářem slunečním a otvíráním říší,
teplu v nás probouzí všechny barvy jinotajů.

Na hladině jezera světlo se třpytí,
jako tisíce diamantů, které přitahují slunce.
Ječmen a oves, které slunce sytí,
velké, žluté slunečnice, které tančí v poli lehce.

Bez slunce by nebyl svět celý,
byl by holý a prázdný, jak dům vyhořelý.
Jako pustá pláň bez života,
jako led a mráz, jako temnota.

Proto, budme vděční za každý slunný den.
Květin, stromů, života a slunce si ceň.

Léto

Veronika Tanečková

Taková krása, která pálí do zad. Ale hlava se pak motá. Vodu v létě měj vždy po ruce. Léto, ta krása kolem nás mrská přes oči, ale ty se na ni pořád budeš chtít dívat, dokud někdo ty lesy a louky nepokácí a nezničí. Nejvíc se však děti těší na prázdniny, které prožívají různými způsoby. Někdy je však velké horko, které se nikomu nezamlouvá. Voda, ta nás má zas ochladit, chceme skočit do bazénu šipku. Ale ten otravný hmyz, co kolem nás pořád bzučí, ten by tady neměl vůbec být. Hlavně když není mráz, kosa a sníh. V zimě, která nemá žádné šťastné barvy, jen takové smutné. Proto máme z léta také radost, protože má krásné a šťastné barvy.

Děti si užily hledání velikonočních vajíček a zdobily perníčky

I v letošním roce připravil spolek Kopísek ve spolupráci s městem Kopidlno tradiční akci Hledání velikonočních vajíček.

V sobotu před Velikonocemi se děti sešly na hřišti pod kulturním a vzdělávacím centrem.

Zasoutěžily si v disciplínách, jako byl hod

míčkem na zajíce, lov slepiček na udici, namaluj vajíčko, házení kroužky, a čekala je i překážková dráha s vajíčkem na lžici. Za každou disciplínu na ně čekala sladká odměna.

Ve výtvarné dílničce si pak vyrobily velikonoční dekorace, třeba hnízdo z proutí, do kterého posadily kuřátko, nebo si ozdobily

ly vajíčko na špejli. Dětem se také velmi líbilo zdobení perníčků, a kdo je hned nesnědl, odnášel je hrdě domů spolu s ostatními výrobky pro maminku či babičku.

Celá akce se snad líbila a těšíme se zase příští rok na shledanou.

Za spolek Kopísek L. Nováková

Rubriku připravuje Jana Tauchmanová

Zprávy ze zahradnické školy

Kopidlenský zahradník absolutním vítězem prestižní floristické soutěže

Tomáš Hakl ze Střední školy zahradnické Kopidlno si výborně vedl při Mistrovství floristů České republiky – Děčínská kotva. Ve třech disciplínách zvítězil a jednou obsadil stříbrnou příčku.

Nejvýznamnější floristická soutěž v Česku se nesla v duchu oslav 700. výročí narození významného českého a evropského panovníka a státníka Karla IV. Soutěžící čekaly čtyři úkoly, jimiž se prolínalo téma „Království květů a Karel IV., otec vlasti, řemesel, obchodu a zahradnictví“.

Střední škola zahradnická Kopidlno, kterou reprezentoval Tomáš Hakl a Tereza Míčová, dosáhla ve městě na Labi na metu nejvyšší. Sportovním jazykem řečeno – Tomáš Hakl bral vše. Dvojnásobný vítěz Kopidlenského kvítka (Mistrovství České republiky v zahradnickém oboru) získal titul juniorského Mistra floristy 2016 a odvezl si také zvláštní cenu vydavatelství Profi press za nejkreativnější aranžmá. „Současně dosáhl nejvyššího počtu bodů ze všech soutěží a stal se tak absolutním vítězem 45. ročníku Mistrovství floristů České republiky – Děčínská kotva. Komisi oslovil nejen nápad, ale i použití přírodních materiálů,“ říká odborná učitelka Střední školy zahradnické Hana Hladíková. Mistru floristovi 2016 zdatně sekundovala i kolegyně Tereza Míčová. V jedné z disciplín vybojovala bronz a mezi juniory obsadila páté místo.

Správná volba materiálu byla pro kopidlenské zahradníky trefou do černého. „V prvním úkolu nazvaném „Ve znamení kříže“ naši soutěžící použili jehličiny a šišky. Základ „Šperku pro budoucí královnu“ tvořilo bažantí peří dozdobené květy,“ přibližuje Hana Hladíková.

Dobrý nápad a volba správného materiálu však k úspěchu ve floristických soutěžích nestačí. „Důležitá je technika zpracování. Komise hodnotí například správné seřiznutí květin nebo čistotu práce,“ doplňuje učitelka odborného výcviku Naďa Novotná.

Sečteno a podtrženo. Dva soutěžící, 4 úkoly – tři zlata, jedno stříbro a jeden bronz, absolutní vítěz Mistrovství floristů České republiky – Děčínská kotva, titul juniorský Mistr florista 2016 a zvláštní cena vydavatelství Profi press za nejkreativnější aranžmá. To se v dlouholeté historii Střední školy zahradnické Kopidlno ještě nepovedlo!

Foto z archivu zahradnické školy

Krteček a turista na veletrhu

S naší partou (společná mise Střední školy Lomnice nad Popelkou a Střední školy zahradnické Kopidlno) jsme se vydali do Lysé nad Labem na veletrh cestovního ruchu Regiony. Své dojmy popsala Tereza Svobodová (SŠ Lomnice nad Popelkou), která představovala krtečka.

V doprovodném programu jsme návštěvníkům představili „Dva největší unikáty Jižerských hor“ – Protrženou přehradu a Muzeum výroby dřevěných hraček Detoa Jiřetín pod Bukovou. Měli jsme s sebou i slavného dřevěného krtečka z firmy Detoa, která vyrábí dřevěné hračky.

Příprava nebyla vůbec jednoduchá. S mým partákem – zahradníkem Matějem Šitinou – jsme se předtím vůbec neznali a nikdy jsme se neviděli. Společně jsme zkoušeli jen dvakrát – jednou u školy v Lomnici nad Popelkou, podruhé na nádvoří kopidlenského zámku. A natrénovali jsme to!

Přišel den D. Před samotným vystoupením jsme si to hodněkrát ještě vyzkoušeli. I když jsme někdy zapomněli text a třeba se i smáli, užili jsme si to.

Během hodiny jsme představovali Protrženou přehradu a Muzeum výroby dřevěných hraček Detoa Jiřetín pod Bukovou celkem čtyřikrát a čím dál lépe. Ta atmosféra! Krteček a turista Matěj to nakonec zvládli.

Zprávy ze zahradnické školy

Zájezd do Holandska

21. dubna večer jsme odjžděli směr Holandsko. Hned ráno, co jsme tam dorazili, jsme jeli do Aalsmeeru na květinovou burzu, kde jsme si prošli celou halu. Vypadalo to tam jak v mraveništi. Poté jsme jeli na velkou farmu sýrů do Volendamu, kde jsme také navštívili přístav u Severního moře, lemovaný kavárnami a různými obchůdky. Večer jsme se jeli ubytovat. Další den ráno jsme odjžděli na květinové korzo do Noordwijku, kde jsme mohli vidět nádherné květinové vozy, ozdobená auta květinami a poté to všechno v průvodu, který vedl přes tři města. Také jsme navštívili pláž u moře, kde sice strašně foukalo, ale byla to krásná podívaná. Ještě ten den jsme jeli do Keukenhofu – do parku tulipánů, narcisů, hyacintů a dalších nádherných cibulovin. Odtamtud jsme se vydali do Naardenu, kde jsme se byli podívat v muzeu Jana Amose Komenského. Poslední den jsme strávili celý v Amsterdamu. Navštívili jsme brusírnou diamantů, která byla velice zajímavá. Prošli jsme na růžové uličky a skoro celé město. Byli jsme na projížďce lodí po kanálech Amsterdamu. Byl to nádherný zážitek! Určitě stojí za to jet se tam podívat.

Gabriela Gyénová,

2. ročník, studijní obor zahradnictví

Foto Ondřej Česák,

2. ročník, studijní obor zahradnictví

Česká televize u zahradníků = zahradníci v Toulkách za cechy a řemesly

Kopidlenská zahradnická předvedla televiznímu štábu, co všechno dovedou. Před palmovým skleníkem vysazovali květiny, ve skleníku sklízeli zeleninu, aranžovali v pavilonu učeben... Moderátor Josef Maršál zpovídal ředitelku Lenku Noskovou a kamera pracovala na plné obrátky. V prvním díle se Iveta

Toušlová a Josef Maršál pustí do vázání květin. Ivetu do tajů oboru zaskvětlí jeden z nejlepších floristů v zemi Pavel Hruška, Pepu legenda oboru Marie Hoffmannová. Chybět nebude ani Střední škola zahradnická Kopidlno. To vše v premiéře na ČT 1 v pátek 1. července od 18.25.

Za odměnu do České televize a radia Blaník

Zahradníci z Kopidlna a středoškoláci z Lomnice nad Popelkou vyrazili do Prahy, aby si prohlédli studia zpravodajství České televize. S celým procesem přípravy vysílání je seznámil Petr Kopecký, dramaturg Zpráviček ČT Děčko. Poté navštívili rádio Blaník, kde byli svědky přímých vstupů do vysílání a od programového ředitele Daniela Rumpíka si vyslechli spoustu zajímavostí.

Nela Knapová, SŠ Lomnice nad Popelkou

VÝSADBA ROSTLIN Záhon si uhrabeme tak, aby byl rovný a neměli jsme v něm hroudy. Výsadbu provádíme do trojsponu, řádek děláme po šesti rostlinách. Po výsadbě provedeme zálivku.

Kristýna Vychytilová, 1. ročník, učební obor zahradnické práce

Zprávy ze zahradnické školy

Představujeme domov mládeže

Čtyřpatrový panelák se nachází v areálu školy. V každém patře jsou velké a malé byty. Velký byt se skládá ze čtyř pokojů se dvěma nebo třemi lůžky. Může tady bydlet až devět žáků. Malý byt tvoří dva třílůžkové pokoje. Internát je vybavený klubovnou s televizorem, přehrávačem DVD a videem. V kuchyni se si můžeme připravovat nápoje nebo ohřívat jídlo v mikrovlnné troubě.

Vedle domova mládeže stojí sportovní hala s posilovnou, kam chodíme hrát florbal, vybíjenou nebo „živé“ Člověče, nezlob se. Paní vychovatelky pro nás připravují mnoho zajímavých akcí. Je s nimi sranda, i když nás někdy postraší. No prostě, je to tu super!

*Lenka Borčická a Celestýna Dittrichová,
2. ročník, učební obor zahradník*

Biofarma Košík

Biofarma chová ovce, krávy, telátko, slepice, kohouty, králíky, lišky, divoké prase i prasátka chovná, jehňátka, kachny a kuřátka. Pěstují se rajčata, obilí a ovoce. Farma je důležitá hlavně kvůli kozím a ovčím sýrům. Mimo tyto produkty se na biofarmě prodávají vejčička, rajčata a brambory.

Ráno je důležité nakrmit zvířata a dolít jim vodu do koryt. Potom se musí podojit. Mléko se čerstvě dává na sýrárnu, kde se zpracovává. Věnujeme se potřebným věcem, jako je senáž, sázení rajčat, setí, sklizení, přepichování, kydání, a jiným činnostem.

*Jakub Svoboda,
2. ročník, studijní obor zahradnictví*

Ze slova akce

Jeden den jsem ve škole dostal nápad udělat anketu o nejlepšího učitele. Další týden v pondělí jsme se rozhodli, že vyhodnotíme nejen učitele, ale i mistrové. Během dvou dnů hlasovali téměř všichni studenti. A jak to dopadlo? V kategorii mistrových obsadila první místo Marcela Boudná, druhé získala Petra Sedláčková a bronz si odnesla Naďa Novotná. Mezi učiteli zvítězila Lenka Ročková, před Hanou Hladíkovou a Martinem Khunem.

*Jakub Svoboda,
2. ročník, studijní obor zahradnictví*

Výlet do Lomnice nad Popelkou na internát

V úterý 10. května se naše tříčlenná delegace (Jana Jelínková, Gabriela Gyénová a Benedikt Brodský) a paní vychovatelka Alena Korábová jela podívat do domova mládeže Střední školy Lomnice nad Popelkou. Byli jsme zvědaví, v čem je jiný než náš. Pan vedoucí vychovatel Jakub Rajm nám ukázal mnoho místností. Žasli jsme nad tím, že žáci moc nevyužívají prostory pro různé zájmy – kulečnický a fotbalový, dvě posilovny, keramickou dílnu... Ukázali nám knihovnu,

kterou mají v suterénu stejně jako všechny „oddechové“ místnosti. Knihovnu jsem jim já osobně moc záviděla. Internát je veliký. V každém patře je kuchyňka, společenská místnost a vychovatelna. Docela se nám tam líbilo, ale asi bychom neměnili. Na zpáteční cestě jsme se zastavili u pole a pozorovali luční květiny. Byl to krásný a moc příjemný výlet.

*Gabriela Gyénová, 2. ročník,
studijní obor zahradnictví*

I přes úspěch zůstáváme pevně „na zemi“

Přebytek více než 300 milionů korun, takový je výsledek hospodaření našeho kraje za uplynulý rok. Potvrzený finančními prověrkami, audity. Je to zároveň nejlepší výsledek hospodaření kraje od jeho vzniku, tedy za 15 let. Za celou tuto dobu kraj současně řešil zadluženost z minulých vlád, kdy z celkově více než miliardy korun zbývá splatit už méně než polovinu.

Kam tedy směřovat uspořené peníze? Rozhodně je nechceme nijak zdržovat. Obdobně jako v předchozí době je chceme uvážlivě použít zejména v oblastech, které obyvatelé regionu nejvíce pálí. Například na Jičínsku, kde byly v loňském roce provedeny práce na silniční síti za téměř 173 miliony korun, připravujeme v letošním roce investice na výstavbu, rekonstrukce a opravy silnic za téměř 240 milionů korun.

Celkově se odhaduje, že spolu se zdroji ze Státního fondu dopravní infrastruktury a evropských projektů pokryjeme v rámci kraje výstavbu a rekonstrukci silniční sítě za téměř miliardu korun.

Velkou pozornost věnujeme podpoře vodohospodářských akcí a životního prostředí. Kraj v roce 2015 na Jičínsku podpořil rozpracování projektových dokumentací na vodohospodářské stavby v 11 obcích v částce téměř 2,3 mil. korun, dále podpořil stavby nových vodovodů a kanalizací v 13 obcích v celkové výši téměř 22 mil. korun. K nejvýznamnějším akcím patřila například výstavba vodovodů v obcích Libuň, Česov, Volanice, Slatiny, Bříšťany a v městysu Podhradí. Zmiňuji také výstavbu kanalizace, např. ve městech Kopidlno, Libáň a v obci Butoves. V oblasti životního prostředí byly dále poskytnuty dotace zejména na rozvoj odpadového hospodářství obcí a na hospodaření v lesích v celkové výši 1,2 mil. korun.

Nesmíme opomíjet ani další oblasti. K těm významným patří zdravotnictví. Zde se podařilo snížit dlouhodobě zadlužení 4 krajských nemocnic na polovinu, zhruba na 150 milionů korun. V Oblastní nemocnici Jičín bylo v loňském roce proinvestováno téměř 31 milionů korun. Nyní

nemocnice prochází další etapou úprav. Na její opravy a investice v roce 2016 bylo z Fondu rozvoje a reprodukce Královéhradeckého kraje přiděleno téměř 13 a půl milionu korun. Tuto částku ještě posílíme 2. změnou rozpočtu. Bude navýšena o celých 20 milionů. Už teď jsou vidět výsledky našeho úsilí – těsně před dokončením je rekonstrukce oplocení v Bolzanově ulici, ve Foersterově ulici, oprava rotundy a oplocení včetně bezbariérového přístupu u plicního oddělení. Tyto stavební práce přišly bezmála na 9 milionů korun. Důležitá bude ale i další etapa úpravy oplocení a změny vstupu s lékárnou. Každý, kdo nemocnici někdy navštívil, ví, že vjezd do areálu nemocnice v současné době není zcela ideální. V současné době se už zpracovává projektová dokumentace, která by přišla s řešením, jaké návštěvníci nemocnice ocení. Náklady na změnu by se měly pohybovat okolo 23 milionů korun a počítáme s výstavbou v roce 2017. Ve fázi projektových prací je také významná akce „Laboratoře a onkologie“, kde půjde o přestavbu objektu A, tedy bývalé interny u vchodu do areálu. Investiční náklady na stavební práce předpokládáme ve výši do 300 milionů korun, což bude skutečně výrazná investice do rozvoje nemocnice. V první etapě bude třeba část objektu zbourat. Realizace by měla probíhat v letech 2017–2018.

A co už je hotové? V roce 2015 byly dokončeny stavební úpravy stávajícího objektu budovy Dopravní zdravotní služby v Jičíně. Celkové náklady přesáhly 5 milionů korun, z toho 2,2 milionu korun byla dotace od SFŽP.

V novobýdžovské nemocnici byly dokončeny práce na snížení energetické náročnosti budovy LDN – B za 5,5 milionu korun. Na to navázala akce na snížení energetické náročnosti budovy LDN – A s celkovými náklady 10 milionů korun.

Velká podpora kraje, díky výsledkům krajského hospodaření, jde rovněž do oblasti sociální, školství, kultury. Formou individuálních dotací městům a obcím jičínského okresu šly finanční prostředky ve výši téměř 4 milionů korun, přičemž samotné město Jičín získalo 2,5 milionu korun. V rámci obnovy venkova bylo podpořeno v tomto okrese 18 obcí částkou téměř 6 milionů korun.

Ekonomika našeho státu, do níž významně přispívá i náš kraj, vytváří v současné době příznivou situaci. I nadále zůstáváme však pevně „na zemi“ s vědomím, že investovat rozvážně je ověřenou cestou ke stabilitě, spokojenosti lidí. V tom je také dlouhodobý úspěch řízení ekonomiky, hospodaření našeho kraje.

Ing. Josef Tábořský, člen rady KHK pro oblast ekonomiky a senátor PČR

Chiropraktik opět pomáhal

V sobotu 12. 3. již počtvrté navštívil městskou sportovní halu chiropraktik pan Vincenc Láslzlo. V dopoledních hodinách vedl zdravotní cvičení, které ho se zúčastnilo na dvacet cvičenců. Odpoledne se pak deseti zájemcům snažil odpomoci od různých bolestí pohybového aparátu. Ohlasy na jeho zákroky byly pochvalné.

Jitka Kymličková

Účastníci Vítání ptačího zpěvu vypustili do přírody poštolku obecnou, káni lesní a labuť velkou

V sobotu 30. dubna v 7 hodin ráno se sešlo na hrázi rybníka Zrcadlo v Mlýnci u Kopidlna 20 nadšenců a obdivovatelů ptačích zpěváků. Konalo se tradiční Vítání ptačího zpěvu na Zrcadle. Počasí se mimořádně povedlo. Krásně modrá obloha a teplota nad bodem mrazu lákaly k procházce okolo rybníka.

Pod vedením pana Vladimíra Šoltyse začalo ornitologické putování nejprve seznámením s vodním ptactvem, které zde žije na hladině rybníka a v rákosinách. Prohléd-

s cílem navrátit je zpět do přírody. Základní filozofická myšlenka se pak opírá o fakt, že většina zranění volně žijících živočichů je způsobena lidskou činností, proto takoví živočichové naši pomoc zpětně potřebují. V loňském roce bylo přijato do péče 1750 zraněných živočichů. Díky dlouholetým zkušenostem pracovníci stanice vypustí zpět do přírody téměř 60 % přijatých pacientů. Nejdůležitější součástí činnosti je také osvětové působení na veřejnost a environmentál-

slavíka modráčka středoevropského. Samice, méně vybarvená, ale připravena klást vajíčka, a krásně modře zbarvený samec. Tento pěvec je 13–14 cm velký. Žije v rákosinách na březích rybníků, řek a potoků, mokřadů a odvodňovacích kanálů. Slavík modráček je tažný, své zimoviště má v Africe. Jeho stav se v České republice postupně zvyšuje. Odhaduje se na 400–600 párů. Před zahnížděním se pár drží ve své blízkosti. Pan Smolík je okroužkoval, čísla z kroužků pečlivě zapsal,

Slavík modráček

Rákosník proužkovaný

Vypouštění

nout si ty nejznámější druhy mohli přihlížející dalekohledem pana Šoltyse, pro kterého je dalekohled nedílnou součástí jeho vycházek. Na hladině plavalo hejno kachen divokých, dva páry poláka velkého, racek bělohavý, labuť velká, lyska černá. Nad vodní plochou pak proletěla volavka popelavá a pár kormoránů malých.

Cesta vedla po silnici směrem k panelové cestě, kde již čekal pan Luboš Vaněk ze záchranné stanice Huslík u Poděbrad. Tato záchranná stanice pro zraněné živočichy vznikla již v roce 1984 a původně byla umístěna v Pátku. Při základní organizaci Českého svazu ochránců přírody Polabí se řadí mezi jeden ze základních subjektů Národní sítě záchranných stanic ČR. Ta sdružuje jednotlivé stanice po celé České republice pečující o zraněné či jinak handicapované volně žijící živočichy. Jejím hlavním cílem je pomoc zraněným volně žijícím živočichům, péče o ně

ni výchova zaměřená na praktickou ochranu přírody.

Zpět do volné přírody si mohli účastníci Vítání ptačího zpěvu vypustit poštolku obecnou, káni lesní a labuť velkou. Ta se k panu Vaňkovi dostala se silným zápalem plic. Poštolka i káně byly zase popálené od proudu vysokého napětí. Všechny byly již ale zcela zdravé a připravené vrátit se na svobodu. Po jejich vypuštění se s námi musel pan Vaněk rozloučit. Jel pro nového pacienta do Sobotky, odkud právě obdržel telefonát.

Skupina dále pokračovala až na louku za rybník. Cestou jsme viděli či slyšeli celkem 62 druhů ptáků. Mimo jiné například orla mořského, motáka pochopa, skřivana polního, cvrčilku slavíkovou, rákosníka proužkovaného, žluvu hajní, lžičáky pestré, pěnici černohlavou, slavíka obecného. Na louce měl nataženou záchytnou síť pan Zbyněk Smolík. Do nárazové sítě se chytil krásný úlovek – pár

odborně prohlédl a vypustil zpět do přírody. Samozřejmě musel párek ještě zapózoovat před fotoaparáty přihlížejících, protože kdo by odolal nevyfotit si slavíka. Dalšími a již běžnějšími druhy byli rákosníci proužkovaní. Jeden z nich již dokonce kroužkovaný byl, a tak byl pouze zapsán. Ukázka byla vyčerpávající, a tak se skupina vydala cestou zpět do Mlýnce.

Letošní Vítání ptačího zpěvu opět naplnilo očekávání všech zúčastněných. Velké poděkování si zaslouží pan Šoltys, který velmi podrobně seznámil s různými ptačími druhy i nezasvěcené či začínající ornitology. Budeme se proto těšit na příští ročník. O jeho přesném konání i zajímavostech o Rožďalovických rybnících se dozvíme na stránkách www.rozdalovickerybniky.eu nebo přímo na stránkách České stanice ornitologické na internetových stránkách www.birdlife.cz.

Hana Lhotáková

Devítiletka v letech normalizace (léta sedmdesátá)

Pan docent Karel Štefek v Kopidlenských listech vzpomínal na kopidlenkou školu a její učitele 40. a 50. let minulého století. Na jeho článek vhodně navázala vzpomínkami v minulém čísle paní učitelka Jaroslava Novotná. Rozhodli jsme se ve vzpomínání dále pokračovat. Přebírám proto štafetu a připomenu 70. léta. Tehdy, v roce 1970, jsem přešel jako učitel na kopidlenkou základní školu ze ZDŠ v Městci Králové. Už jsem tady nemohl zastihnout pana ředitele Josefa Kobrleho, který odešel do penze již o několik let dříve. Ale dobře si pamatuji na pana učitele Václava Vítku, paní učitelky Ludmilu Čechovou, Marii Klégrovou, Růženu Votrubovou, Josefa Koláře a mnohé další, kteří ještě na škole občas v době potřeby zastupovali a s učením pomáhali. Ve vzpomínkách mi je korektorem manželka Jaroslava, která přišla na kopidlenkou školu již v roce 1968. Zažila tam řadu učitelů dojíždějících z Jičína, jako Josefa Polanského, Lenku Štěpánkovou, Květu Kovanovou či Jarmilu Chabarovou. Z místních tu byla, vedle zástupce ředitele Františka Čapka, Drahuška Menclová, Bohunka Hlavatá, Ludmila Čapková, Jaroslava Novotná, Jiřina Šiftoová, Zdena Podrazilová a mnohé další. Oproti předchozím pamětníkům se naše role mění v tom, že oba jsme nikdy nebyli žáky zdejší školy, ale učiteli. Náš pohled bude proto trochu jiný, ovlivněný pohledem z jedné strany zrcadla tehdejších velmi pohnutých událostí, které se samozřejmě promítaly i do běžného života školy.

Na kopidlenkou školu jsem přišel v době, kdy byl ředitelem pan Josef Ruta. Rád na něj i po tolika letech vzpomínám. Byl to podle mne jeden z nejlepších ředitelů, které jsem na této škole poznal. Dobře jsme si rozuměli, ač nás dělil velký věkový rozdíl. Já byl tehdy začínající učitel, on zkušený praktik, těsně před důchodem. Byli jsme si blízcí také proto, že on měl se mnou stejnou odbornost. Byl stejně jako já matematik. Oceňoval jsem na něm, že se nezavíral v ředitelně, ale většinu školního času trávil s námi učiteli ve sborovně. O volných hodinách jsme spolu vedli nekonečné debaty, nejen o výuce matematiky, ale vůbec o škole, Kopidlně a o životě. Byla to pro mne zajímavá lidská osobnost. Rozeznal kantor, otevřený a příjemný člověk. Uměl dobře a vhodně poradit. Třeba se vším, co souviselo se zahradou. Byl též skvělý včelař a ovocnář. Bylo pro něj i ho vážít. I přesto, že měl své libůstky a často se nechoval jako ředitel. A to zcela vědomě. Osobně jsem zažil příhodu, že na školu přijel neohlášený ústřední inspektor. Po příchodu ke škole hledal, jak se dostat do zavřené školní budovy. Obcházel ji ze všech stran, až ve školním sadu uviděl staršího pána v modrákách a v holínkách. Oslovil ho jako školníka, kde jako najde soudruha ředitele. „To jsem já“, dostalo se mu odpovědi. To bylo pro pana ředitele Rutu typické. Nijak otrocky na své ředitelské funkci nelpěl...

Učitelský sbor ZŠ v Kopidlně v polovině 70. let.

Kopidlenská základní škola bývala v těch časech častým cílem návštěv až z hlavního města. Nejen proto, že byla na trati i po silnici první školou bývalého Východočeského kraje. Ale také proto, že byla jednou ze dvou škol Východočeského kraje, kde se 8 let ověřovala nová koncepce výuky, podle které se pak mnoho let vyučovalo na všech školách v republice. Přímo do vyučování jezdili renomovaní autoři učebnic a konzultovali s kopidlenkými pedagogy možnosti výuky žáků na takové menší venkovské škole. Systém, který byl s léty zjednodušen na „množinovou“ reformu, předváděli kopidlenští žáci učitelům z celého kraje, kteří sem jezdili za novými poznatky mnoha speciálně vypravenými autobusy. Byla to slavná éra kopidlenské školy. Škoda že ji tehdy vedení a ani samo město nevyužily k renovaci prostředí, ve kterém se tady učilo.

Vrátím se ke svým vzpomínkám na pana ředitele Josefa Rutu. Pamatuji si na jeho hospitace v mých vyučovacích hodinách matematiky. Byly poměrně časté a nikdy mi nebyly nějak nepříjemné. Seděl vzadu v lavici mezi žáky a během hodiny často svými hlasitými komentáři vstupoval do jejího průběhu. Třeba: „Tak takhle to přesně též učím!“ Nebo jindy: „Pane kolego, tohle ale já učím docela jinak.“ Jednou mne během hodiny přerušil a požádal mne, zda bych mu dovolil mnou přednášenou látku žákům předvést po svém. A tak jsme si na chvíli vyměnili pozici. On přešel k tabuli a já si sedl jako přihlížející mezi žáky. Ukázal mi

svůj způsob výuky a zase jsme se oba vrátili k původním rolím. Vůbec jsem takové jeho vstupy do vyučování během hospitace nebral jako nějaké znevažování mé učitelské autority. Naopak, jako mladý a začínající učitel jsem oceňoval, že ředitel má upřímnou snahu ukázat mi, že se dané téma dá učit jinak a třeba lépe. O hospitacích s námi učiteli neseptoval žádné písemné protokoly, ale naše debaty o předvedené hodině pokračovaly ještě dál ve sborovně, kde jsme si o ní dál diskutovali. Byl to skutečně zkušený praktik, člověk, který se i v roli ředitele cítil být stále více učitelem a vychovatelem než šéfem. Po svém předchůdci, řediteli Kobrlem, převzal na škole vedení včelařského kroužku. Ten měl v založeném ovocném sadě školy 2 úly a tam se učilo včelařit mnoho žáků, z nichž časem vyrostli vynikající včelaři.

Ne ve všem jsme se ale spolu shodovali. Doba byla tehdy velmi složitá. Docela chápu, že na sklonku funkčního období v roli ředitele školy působil Josef Ruta v těžkém období „normalizace“ po událostech pražského jara a okupaci Československa spojeneckými vojsky Varšavské smlouvy. Na školu do ředitelny přicházela řada pokynů z okresu i z města, jak a co dělat na podporu někoho a naopak koho z veřejného života zcela odstavit. A právě tady jsme se spolu

pokračování ze strany 32

dostali do sporu. Jako třídní učitel jsem měl například ohlídat, aby dcera jednoho z nositelů tehdy nepřijatelných názorů neprošla ke studiu na střední škole. Přitom patřila k nejlepším žákyním ve třídě. Já, ač straník, jsem takovou diskriminaci dětí za názory jejich rodičů neuznával. Bylo těžké se proti tomu nějak otevřeně postavit. To by znamenalo konec mé učitelské dráhy. A tak jsme s rodiči žákyně vymysleli, že ji před odchodem z kopidlenské školy odstěhují k příbuzným, do nedaleké středočeské obce. Tam nastoupila na školu a já na vyžádání tamního ředitele na ni poslal posudek, který byl školou použit, a ona byla pozvána k přijímacímu pohovoru. Na základě úspěšné zkoušky pak byla přijata na tuto střední školu. To se nějak, ale se zpožděním, dozvěděli soudruzi na školském úřadě v Jičíně a nastal tanec, který odnesl nejvíce zodpovědný ředitel kopidlenské školy Ruta. Musel vysvětlovat, proč si neohlídal takovou průhlednou fintu rodičů oné žákyně, která tak proklouzla sítím prověrek a mohla studovat na škole, kam údajně neměla nikdy nastoupit. Já jsem samozřejmě nikde veřejně nehlásil, že jsem se podílel na jejím přesunu, ale ředitel Ruta to samozřejmě vědět musel. Až do svého odchodu do penze mi tento přešlap nemohl odpustit a bral to jako můj podraz na něj. Já si zase myslel, že on, jako odcházející ředitel, neměl už co ztratit a mohl se o onu žákyni zcela veřejně a jednoznačně vzít. Vše vyvrcholilo tím, že jsem byl přítomen situaci, kdy mu místopředseda ONV s. Šádek přijel na školu poděkovat k životnímu jubileu (60 let) a předal mu za okres knihu s věnováním. Současně mu však tentýž soudruh udělil důtku za nezvládnutí

Bývalí žáci ZDŠ Kopidlno ze 70. let na svém třídním srazu na Radnici v roce 2013.

politického úkolu, týkajícího se oné žákyně s neakceptovatelným otcem. Nevěděl jsem, jestli se mám v té chvíli smát, nebo brečet. Byla to velice trapná situace pro každého, kdo se tohoto „slavnostního aktu“ osobně zúčastnil, včetně tehdejšího zástupce ředitele školy Františka Čapka.

Na kopidlenské škole jsem jako učitel v 70. letech působil pouhé tři roky. Pak jsem byl odvelen do Jičína s tím, že jsem se měl po roce vrátit do Kopidlna jako ředitel školy a nástupce p. Josefa Rutý. To se však nestalo. Na toto místo byl úřadem v Jičíně dosazen jiný, který byl údajně pro Jičín nepoužitelný, ale pro Kopidlno tehdy dost dobrý.

A abych se nemohl vrátit ani jako učitel, byl na moje místo učitele z Jičína z trestu

přeložen učitel stejné aprobase, který byl tamnímu řediteli nepohodlný. A jako „odměnu“ za tuto pro mne nečitelnou rošádu jsem dostal funkci ředitele 3. ZDŠ na Novém Městě v Jičíně. Ale to je zas trochu jiný příběh, který už s Kopidlnem nijak nesouvisí. Snad jen v tom, že tehdejší městská stranická organizace v Kopidlně brala můj přesun do Jičína jako velkou čest pro město, které dodalo na školu v okresním městě svého ředitele. Já to ale viděl jinak a dlouho jsem to cítil jako podraz a nepochopení potřeb místní školy, pro kterou jsem do té doby pracoval a měl zájem pro ni dál pracovat. Ale taková to byla tenkrát doba, dnes nazývaná dobou normalizační...

Oldřich Suchoradský

Abiturienti ZŠ Kopidlno ze 70. let.

Bývalí žáci ZŠ Kopidlno reagují na facebookovou otázku: Co mi dala a naopak nedala základní škola v Kopidlně?

Tereza Vihanová

Za sebe mohu říct, že ZŠ v Kopidlně mi rozhodně více dala, než nedala. Ať je to velká spousta přátel, se kterými se dodnes ráda vídám. A též spousta krásných vzpomínek a zážitků, ponaučení z různých milých i nepříjemných situací, jež si s sebou nesu celý život a čerpám z nich...

V neposlední řadě mi dala nejen základní vzdělání, ale i mnoho poznatků navíc. Jediné, co mi tato škola nedala, je snížená známka z chování, kterou jsem si jistě za to, co jsem občas za svá „telecí léta“ prováděla, určitě zasloužila. Pro mne nejdůležitější dar, který od „svoji“ základní školy mám, je pocit, který cítím v srdci, když s láskou a nostalgií na ta léta v ní strávená s vděčností a ráda vzpomínám.

Irina Nazarenková

Dobrý den, určitě vám ráda na vaši zajímavou otázku odpovím... Základní škola v Kopidlně byla pro mne dobrou školou. Nebyla to škola jen pro mne, ale i pro mé rodiče, když i jim pomáhala v těžkých začátcích, po příchodu do České republiky z Ukrajiny. Dala mi také kamarády a kamarádky, které jsem postupem času poznávala a kteří se stali opravdovými kamarády, přiznávám, že někteří „jen“ spolužáci.

Pozdravuji vás i vaši paní učitelku a děkuji, že jste si na mne vzpomněli. Přeji hodně dalších čtivých a zajímavých čísel našich novin – Kopidlenských listů.

Bára Nováková

Dobrý den, jsem ráda, že jste se obrátili právě na mě. Potěšilo mě to. No, abych se dostala k odpovědi. Kopidlenská škola mě naučila jednu věc. A to je respekt, úcta a ochota pomáhat druhým. Kdykoliv jsem byla v úzkých, vždy mě někdo podržel. Ať už spolužáci, tak v neposlední řadě pedagogové. A na to nikdy nezapomenu. Jelikož škola pro mě v tu dobu byla bez nadsázky řečeno druhým domo-

vem, cítila jsem se v ní příjemně a bezpečně. Na otázku, co mi škola vzala, odpověď asi nenajdu. Vše, co jsem se zde naučila, pro mě bylo důležité a užitečné.

Snad Vám moje odpověď trošku pomůže najít obraz kopidlenské základní školy.

Marcela Hylmarová-Konečná

Odpověď na Vaši otázku není jednoduchá. Na školu v Kopidlně nemám příliš hezké vzpomínky. Snad jsem jen díky ní byla celkem zdravé dítě. Vždycky když jsem přišla ze školy, letěla jsem na louku. Tenkrát jsem tam běhala i bosa. Boty v rukou a běžela jsem až k tůni. Nebo jsem s sebou nesla knihu z knihovny a četla jsem je u strouhy. Byla jsem doslova knihomol. To byl můj způsob útěku, něco jako dobití baterií, abych mohla ráno vstát a jít znovu tam, kde jsem to doslova nenáviděla. Hezké vzpomínky mám na Mlýnec. Ale škola pro mě byla něco, co jsem musela nějak přežít. Takže bohužel jinak odpovědět nedokážu.

Tereza Komárková

Na prvním stupni ZŠ byla mojí třídní učitelkou Mgr. Alena Říhová, která mě velice dobře připravila na přechod na druhý stupeň. Neměla jsem s ním problémy, protože jsem mohla čerpat ze všeho, co nás paní třídní učitelka naučila. Na druhém stupni jsme měli jako třídní učitelku Mgr. Pavlínu Mejzlíkovou. Z pohledu studentky gymnázia mohu říci, že z druhého stupně jsem šla na střední školu velice dobře připravená z předmětů jako matematika, biologie a český jazyk. V kolektivu jsem získala pár dobrých přátel, se kterými se potkávám do dnes.

Velkým koníčkem pro mě byly mažoretky, kde jsem byla svého času i kapitánka. A pak šachy, pod vedením pí Jaroslavy Suchoradské a Kačky Malíkové, které jsem hrála už od první třídy a zahraj si je občas i dnes. Zde jsem našla taky hodně kamarádů, a to nejen co se týče kroužku v Kopidlně, ale i co jsme jezdili na šachové turnaje.

Co mi škola v Kopidlně nedala? Nemůžu až tak říct, co mi nedala. Ale když jsem nastoupila na gymnázium, nebyla jsem dost dobře připravená ve výuce cizího jazyka.

Rozloučení s M. Kalousovou

Místní skupina Českého červeného kříže se rozloučila 27. května se svojí dlouholetou aktivní členkou, sestrou Marií Kalousovou. Jako jednatelka pracovala ve výboru více než 25 let. Zúčastňovala se mnoha akcí, přednášek, výletů, které často sama připravovala. Svým přístupem k práci, příjemným jednáním s lidmi byla pro naši skupinu přínosem. Čest její památce.

Výbor ČČK

Pomoc obětem trestných činů

Stali jste se obětí trestného činu? Nebo si myslíte, že se vám to nemůže nikdy stát? Co když se do takové situace dostanete...? Na koho se pak můžete obrátit...?

V rámci projektu „Šance jít dál“ občanská poradna rozšířila rozsah poradenství lidem, kteří se stali oběťmi trestné činnosti nebo byli sami účastníky poškozujícího jednání. Nabízíme nejen bezpečnou pomoc a partnerství v řešení krizové situace, ale i emoční podporu, dostatek času a bezpečný prostor pro vyslechnutí celého příběhu. V případě potřeby zajistíme psychologickou pomoc, poradíme, co dál, vysvětlíme postupy institucí a poskytneme na ně kontakty (zdravotnická zařízení, policie, soud) nebo tam naše klienty přímo doprovodíme.

Prvním krokem k řešení situace je vyhledat pomoc a nebát se mluvit o svém problému nahlas. Naše poradna je bezplatná, diskrétní a nestranná a můžete v ní vystupovat anonymně. Najdete nás ve Vrchlického 823, Jičín (dům s pečovatelskou službou, 3. patro), kontaktovat nás můžete telefonicky 736 472 676 nebo prostřednictvím emailu opjcin@ops.cz.

Mgr. Kateřina Kaizrová,
Bc. Simona Davidová

„Léto roku 1866 bylo velmi suché“

Důsledky pobytu rakouských a pruských vojenských oddílů na Kopidlensku

„Pro budoucnost se tuto upomínka činí, že v roce 1866 byla válka s Pruskem, dne 26. a 27ho června byla svedená bitva u Hradiště, naše vojsko a spojené vojsko Saské (...) bylo od Prusů přemoženo. V pátek 29. června na den svatého Petra a Pavla stálo u Kopidlna na panském poli okolo 1500 vozů s magacínem [zásobami], od poledne táhli Sasové ode Pši skrz Drahoraz ke Ketni, Dolanům a Kostelci s kanonama a bitva se začala u Jičina až dlouho na noc. Nato druhý den byla opět bitva, naše byli opět přemoženi a couvli (coufli) k Nechanicům (...), nato v neděli 1ho července přišli Prusové od Libáně na Kopidlnu a přes Ounětice a Drahoraz šli a s kanonama jeli od poledne až do noci a druhý den ještě ráno for. (...) Těž poznamenat sluší, že dříve než sem Prusové přišli, byla o nich roztroušená pověst, že berou mladej lid k vojsku, což bylo také ouředně oznámeno, aby se mladej lid odstranil, však byl takový strach a zmatek, že lidé utíkali z místa na místo, i s dětma, a co mohli sebrat, nábytku, šatstva a potrav, to sebou a i dobytek vzali, avšak když viděli, že všechno utíkání marné jest, vraceli se opět, někdo dřív, někdo později, do svých dědin a příbytků, kdo se ani nehnul a ostal doma, ten udělal najlíp, zvlášť kdo se s nima trochu uměl smluvit.

A co udělalo ten strach a zmatek?

To, že naši úředníci a četnictvo utíkali o překot napřed, místo co by byli měli lid udržet v pořádku. Lid se však po ten celý ouřadu prázdný čas tak dobře, ba snad ještě lepší řídil než dříve při plném ouřadování. Konečně přišli Prusové a zaplavili v krátkosti přes polovici Čech, a nebrali žádné lidi, ale potravu jak pro sebe, tak pro koně, to vymáhali na lídech s hrozbou. A pobrali všechno, i dobytka hovězího pobrali lidem, obzvláště pánům, těm nadělali škod těch největších. Těž byla toho roku zhubná nemoc cholera.“

Takto zaznamenal válečné strasti v roce 1866 v Knize obecních počtů drahorazský radní Jiří Runčík, který je zažil na vlastní kůži.¹ Po několik měsíců válečného roku 1866 procházely Jičínskem jednotky jak rakouské, tak i pruské armády. Protože vojenská kasárna pro jejich ubytování neměla kapacitu, již v květnu instruoval c. k. okresní přednosta z Libáně městské představenstvo v Kopidlně, jak se mají lidé na přicházející vojenské pluky předem připravit, jak je ubytovávat a zajistit jim stravu. Kopidlenští měli mimo jiné také pořídit „seznam domů k ubytování schopných ohledně pěších neb jezdeckta“.²

Údrnický kronikář Jaroslav Javůrek zaznamenal v roce 1927 (s odstupem více než 60 let od bitvy), že 29. června „celé odpoledne táhlo Oudrníci rakouské vojsko po ces-

tách od Libáně a sice pěší pluky – unavené... Obyvatelé zdejší poskytli rychle a ochotně vysíleným vojínům chleba s máslem a vodu; ze studně usedlosti č. 14, stojící u samé silnice, byla pro vojáky vyčerpána k pití veškerá voda za dotyčné odpůldne! Za vojskem rakouským táhlo záhy vojsko pruské, jež rozbilo si veliký tábor na lukách na „Nevděku“. Prusáci odpočívali a vařili si pokrmy, když vtom bylo troubeno znamením „na poplach“; vojsko nepřátelské v největší rychlosti opustilo tábor na „Nevděku“ a spěchalo za vojskem rakous-

Vojín a důstojník rakouské armády.

kým směrem „přes Vrchu“ k Jičinu, kdež byla svedena nešťastně památná bitva. Vojsko pruské zanechalo tehdy ve spěchu na lukách na „Nevděku“ mnoho nedovařeného masa, kávy, rýže a chleba, kteréžto pokrmy rozebrali si lidé z „obce“ nad rybníkem, tehdy dosti chudí. Když pak bezprostředně po této válce vypukla v Čechách cholera, a ve zdejší krajině zle řádila, skosila do hrobu právě na „obci“ nejvíce lidí... až tři rakve najednou byly nesené odtamtud s mrtvolami na zdejší hřbitov a tam v největší rychlosti uloženy do země časné ráno – bez zvonění i bez církevního výkropu. – S těmito vojsky přišla do zdejší krajiny také náhlá zvěst, že „berou mladé lidi na vojnu“; z toho ovšem mezi mladými muži povstal pochopitelný strach i v Oudrnících, takže většina jich opustila zdejší bydliště své i s rodinami a pospíchala odtud do vesnic za Kopidlnem. Do Chotěšic k hostinskému Tomáši Horčíčkovi uchýlili se z Oudrníků rolníci František Horčíčka s rodinou, Václav Balda s rodinou a manželka Václava Tesaře s dětmi a ještě někteří jiní mla-

dí mužové, již schovali se v tamnějších lesích, kdežto ženy zůstaly tam v hospodě. Václav Tesař, zůstavši doma, měl dle své povahy příkré nedorozumění s pruskými vojíny, načež byl nucen utéci a sice „na Letkova“ u Kopidlna. Všichni tito uprchlíci vrátili se už po čtyřech dnech domů, ale našli příbytky své vypleněné; nechali zde totiž při útěku všecko své hospodářství pod ochranou starých lidí. Avšak za jejich nepřítomnosti přitáhli sem uprchlíci z vesnic od Jičina s rodinami i s dobytkem a vzali si zde bez překážky „kde co bylo“; čeho nespokojenosti zde, odvezli si domů: pokrmy, píci, ba i dobytek. Šatstvo, obilí, nádobí aj. v některých usedlostech bylo v této smutné době zakopáno ve stodolách. V usedlosti u Řeháčků „v hájku“ (na konci vsi pod „Vrchy“) pekla selka vdolky (lívanec) právě, když k nim vrazili Prusáci; ihned se chopili tohoto pečiva, ale nejedli dříve, dokud z něho nepojedl trochu hospodář, z obavy, aby snad nebyli otráveni. Rolníci zdejší musili poskytnouti vojsku rakouskému přípravek – vozy a koně, kterýžto majetek většinou zpět nedostali, toliko náhradou zchromlé vojenské koně.

(...) Kolem Oudrníků byla ze strany severní byla polní úroda silně poškozena od vojenských hlídek. Léto r. 1866 bylo velmi suché. (...)“³

Do té doby znepřátelené armády však neopustily východočeské země ani po uzavření příměří v Mikulově (26. července), ani mírové smlouvy v Praze (23. srpna). Vojenské oddíly obou armád setrvaly na území Čech až do září a také na Kopidlensku byly stále ubytovány v pohostinstvích a domech. Pro každého muže bylo upraveno „lůžko ze slámy s příkrývkou a prostěradlem“⁴. C. k. místodržitelství nařídilo již dříve, jaké bude „naturální zaopatření pruského mužstva od strany občanů, u nichž by vojsko ubytované bylo“⁵. Podle tohoto nařízení byla stanovena denní dávka potravin na jednoho muže takto: 1 libra 26 lotů chleba (přibližně 1 kilo), ½ libry masa (asi 250–280 gramů), 1,5 lotu soli (asi 25 g), 1 lot kávy (asi 16 g), 6 lotů rýže (asi 65 g) nebo 7,5 lotů krup (asi 120 g) nebo 15 lotů luštěnin (asi 240 g), a dále ¼ žejdlíku kořalky (zhruba 1,5 dcl). Důstojníkům se měla dát „přiměřená strava“.

V nařízení byla rovněž stanovena dávka krmení pro koně, a to v denní dávce při „těžké porci“ 11,5 libry ovsu (asi 6 kg), 3 libry sena (zhruba 1,5–1,7 kg), dále 3,5 libry slámy (asi 1,8–2 kg), při „lehké porci“ 10 liber ovsu (asi 5–5,6 kg), 3 libry sena a 3,5 libry slámy.

pokračování ze strany 35

Byly rovněž vydány tabulky, resp. ceníky jednotlivých potravin ke stravování vojska. Podle všech těchto dávek, cen a dalších pravidel měly obce po odchodu vojsk zpracovat seznamy, kolik čeho jednotlivé domácnosti vojsku poskytly, a tyto seznamy se měly poslat na c. k. okresní úřady, které poté řešily proplácení a náhrady škod.

Dne 21. srpna se c. k. okresní přednosta z Libáně opět kopidlenského purkmistra v dopise ptá, jak je to s aktuálním počtem pruského vojska v Kopidlně a okolí, jsou-li zde nějaké nemoci, kolik mužů a kolik koní je zde ubytováno. Kopidlenské představenstvo odpovědělo 23. srpna, že zde „pruského vojska a koní nyní rozloženo jest“⁶:

V Kopidlně je od 49. pluku 10 důstojníků, 474 mužů pěchoty a 31 koní, od 2. pluku 4 důstojníci, 15 mužů kyrysníků a 23 koní.

Ve Pševsi bylo ubytováno 45 mužů a 47 koní,

v Drahorazi bylo ubytováno 41 mužů a 41 koní,

v Bílsku ubytováno 27 mužů a 27 koní,

v Cholenicích ubytováno 18 mužů a 23 koní.

Celkem bylo tehdy na Kopidlensku ve zmíněných vesnicích ubytováno 14 důstojníků, 620 mužů a 189 koní pruského vojska. Kopidlenská dále napsali, že se vojáci chovají slušně, že zde žádné nemoci nejsou, ale že pro ten případ mají nachystány 4 upravené postele.⁷

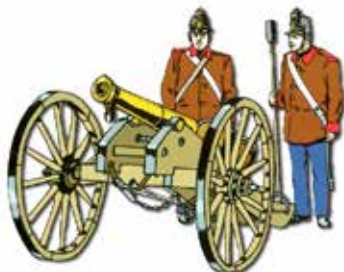
Po odchodu vojska ke konci srpna začali místní pomalu sepisovat a počítat škody. Náhrady škod byly prováděny podle vyhlášky ze 4. září, vydané c. k. místodržitelstvím, která mimo jiné zřídila zemské a okresní komise, které měly válečné škody vyšetřovat a náhrady vyplácet. Bylo povoleno např. i vyplácení záloh, třeba na ubytování (byly zřízeny ubytovací poukázky) apod. K uznání každého předloženého seznamu škod bylo nutné také dodat:

- písemné potvrzení nebo osvědčení od vojska nebo c. k. úřadů,
- potvrzení obecního představenstva,
- potvrzení od svědků,
- v případě potřeby ohledání místa, s přízvanými znalci.

Pruské vojsko využilo situace, kdy po bitvě u Jičína prchaly saské a rakouské oddíly směrem na Hradec Králové, aby se vydalo za poraženými a v některých městech si odpočinulo. Např. v Libáni i v Kopidlně se vojáci usadili na tři dny. V Libáni se utábořily pruské oddíly po domech a vojáci údajně během těch 3 dnů spotřebovali veškeré pivo z pivovaru, zásoby potravin i nápojů, velké množství koní spotřebovalo vodu z kašen, studní i potoků. Kolem silnic se táhly široké pruhy udupané obilí jako mlat. Zničená úroda byla toho roku vůbec největší pohromou pro všechny obyvatele nejen u Jičínsku.

Na konci srpna zemřeli na Kopidlensku

první lidé na choleru. V samotném Kopidlně byla více než u poloviny celkového počtu zemřelých příčinou úmrtí cholera (73 lidí ze 131 zemřelých), stejně tak v Mlýnci (21 z 38) nebo Ketni (3 z 5), lepší to bylo v Bílsku (3 ze 13), Budčevsi (7 z 18) nebo v Cholenicích (3 ze 17). Naopak vůbec se tato nemoc nedotkla Drahorazi, Ledkova, Břístve ani Nečasu,

Rakouští polní dělostřelci.

ve Pševsi zemřel na choleru jen jeden člověk. V předchozím ani v příštím roce nikdo další v kopidlenské farnosti na choleru nezemřel a i tuto epidemii v roce 1866 se podařilo zastavit a úmrtnost omezit zhruba na 4 měsíce po válce.⁸

Jak dopadlo sčítání válečných škod v Kopidlně? K náhradám se v průběhu srpna a září přihlásilo mnoho hostinských, obchodníků a kopidlenských obyvatel, kteří vojáky ubytovali a zásobovali. Rovněž hospodářský ředitel panství v Kopidlně Karel Češpiro vyúčtoval 23. září veškeré škody, které způsobil pobyt důstojníků a vojáků 7. a 8. sboru prus-

Husar pruského pluku.

ké Labské armády na kopidlenském zámku, a to v celkové výši 290 zlatých 81 krejcarů.⁹ Například jen za tři dny (1.–3. července) spotřebovali prusí vojáci v Kopidlně 15 bochníků chleba, 4 kopy vajec (240 kusů), 68 lahví vína, 1 láhev rumu, 4 láhve rosolky, dále sůl, hrách, kroupy, máslo, špek, kávu, cukr, 2

šunky, 4 jazyky, uzené maso, zavařené ovoce a vinný ocet. Mimo potraviny si odvezli ještě 17 lotů kolomazi (asi 272–297 gramů), 29 lotů svíček (asi půl kilogramu), pro koně pak jezdeckou uzdu, 2 ohlávky a 2 koňské deky. Zámecká správcová Marie Bleckmanová k tomu přidala ještě dalších 40 lahví vína za 40 zlatých, které vojáci vypili během jednoho dne (2. července).

Kopidlenská občané (z nichž 20 máme doložených a přepsaných v příložené tabulce) poslali okresnímu úřadu soupisy svých škod, které vždy připodepsali dva svědkové a dva zástupci Kopidlna, purkmistr a radní. Nejvíce se rekvírovaly, a tudíž i nahrazovaly potraviny, a sice: chleba, mouka, máslo, sůl, vejce, krupice, rýže, kroupy, cukr a káva, méně často sýr, mléko a smetana, výjimečně brambory, hrách, zavařené ovoce, perník a vinný ocet. Z masa zejména telecí a vepřové, méně jitrnice, slanina, špek nebo uzené, ojediněle slanečky. Z dalších potravin respektive tekutin to byly hlavně alkoholické nápoje (voda byla ve studních): obecně kořalka, víno (melnické), pivo, punč (ruský bílý) nebo rosolka, méně často slivovice, rum, likéry nebo šampaňské. Z pochutin si jeden obchodník účtoval rozinky, mandle, čokoládu, fíky a další cukrovinky.

Velmi oblíbený mezi vojáky byl tabák, a to jak šňupavý, tak i „kuřlavý“ nebo „sprostý“ nařezaný, dále kubánské cigarety, méně často doutníky.

Prakticky všude se rekvírovalo dříví a otýpky, také prkna, svíčky a ojediněle např. kolomaz, dvoukolový vozík nebo kuchyňské nádobí, nádoby na pivo a víno, také prádlo nebo deky, v jednom případě mýdlo.

Rekvizice se dotkly i domácích zvířat, máme zaznamenány náhrady prasat, hus a slepic. V jednom případě byly uvedeny vyložené dveře od brány (v čp. 27).

Téměř každému žadateli bylo nahrazováno seno, které se dávalo koním, dále sláma a oves, výjimečně bylo nahrazení koňské uzdy, deky nebo ohlávky, které byly zajištěny na zámku. Zajímavá je např. rekvizice terpentýnu, u kterého můžeme předpokládat, že byl mimo jiné využíván jako léčivo k vnějšímu a někdy i vnitřnímu užití. Měl antiseptické účinky, používal se ke zlepšení dýchání nebo k obkladům, na povrchové rány nebo třeba k hubení vši. K podobným účelům (např. jako desinfekce) mohl být využíván rovněž zrekvírovaný kafr nebo kamenec, který sloužil mimo jiné k hojení ran u koní.

Samotné Kopidlna pak vyúčtovalo 75 zlatých, které byly vzaty z obecního důchodu, na vydání 1250 liber chleba (zhruba 642–700 kg), dále 30 měřic ovsu a posílku pro přípreže na vesnice. K tomu připsali purkmistr s radním, že patnáct pytlů ovsu, zrekvírovaného pruským vojskem, bylo nalezeno poblíž Kopidlna a uloženo na purkmistrovském úřadu, takže nebude účtováno.

pokračování ze strany 36

Nedaleká Libáň vyčíslila škody způsobené pruskými, saskými a rakouskými vojsky na 23.479 zlatých 80 krejcarů. Okresní komise tyto škody prošetřila a okresní úřad vyplatil „jen“ 14.507 zlatých 58 krejcarů. Celý libáňský okres, do kterého patřilo tehdy i Kopidlno a Drahoraz, vykázal válkou utrpěné škody částkou 122.468 zlatých.¹⁰ Na zmíněném příkladu města Libáň je však zřejmé, že materiální škody způsobené válečným letem roku 1866 byly mnohem větší, než jaké byly následně městům a obcím proplaceny. Největší škody (z pohledu alespoň jednoho z nich) zaopatření obyvatel) byly jednoznačně na zdevastované úrodě na polích, která ale lidem nahrazována nebyla. Nic z toho se však nedá srovnat se zmařenými lidskými ži-

voty a poškozeným zdravím mnohých, které byly nejtragičtějším důsledkem této prohrané války.

*Zdenka Gläserová Lebedová,
kronikářka Drahorazi*

Poznámky:

- 1 Státní okresní archiv (SOKA) Jičín, fond Archiv obce (AO) Drahoraz, kniha 1, fol. 8–9
- 2 SOKA Jičín, fond Archiv města (AM) Kopidlno, karton 31, inv. č. 404, Válka r. 1866 prusko-rakouská v Kopidlně a okolí, dopis z 5. května
- 3 SOKA Jičín, fond AO Údrnice, Pamětní kniha obce Oudrnice, 1927–1937, str. 8–12
- 4 AM Kopidlno, viz pozn. 2
- 5 viz pozn. 2, dopis č. 1682 z 13. 8.
- 6 viz pozn. 2, dopis z 21. a 23. 8.
- 7 viz pozn. 2
- 8 SOKA Jičín, Sbírka druhopisů matrik okresu Jičín, 1799–1949, část Farní úřad Kopidl-

no, karton 79, knihy 1968 a 1971; karton 80, kniha 1974.

9 viz pozn. 2, Výkaz rekvisicí a kontribucí, ježto nepřátelské vojsko vymáhalo, a stravy, kterou ubytovatelé dávali.

10 viz pozn. 2, zpráva Františka Vojtíška o válce 1866 v Libáni

Tabulka ukazuje, co všechno dodali jednotliví hospodáři ubytovanému vojsku v Kopidlně během několika dní v červenci 1866 a čeho se pak lidé od září domáhali na okresním úřadu k proplacení.

Ilustrace jsou použity z publikace „Naučná stezka Bitva u Jičína 29. června 1866“, kterou vydal Komitét pro udržování památek z války roku 1866 v Hradci Králové v roce 2007.

Výkaz rekvisicí a kontribucí, ježto nepřátelské vojsko vymáhalo, a stravy, kterou ubytovatelé dávali – Kopidlno (dochovaná část), září 1866

číslo domu	jméno	povolání, zdroj	výčet potravin a dalších potřeb, které se mají nahradit	částka (zlaté a krejcare)
zámek	Karel Češpiro	Ředitel panství	viz text	290 zl. 81 kr.
zámek	Marie Bleckmanová	Zámecká správcová	40 lahví vína	40 zl.
16/17	obec Kopidlno	obecní důchod	1250 liber chleba, 30 měřic ovsa, přípreže na vesnice	75 zl.
3	Václav Pich		slepice, husy, prasata, máslo, chleba a další	6 zl. 30 kr.
14	Antonín Horčička		20 centů sena, 40 liber pečeného masa, ½ sudu piva, ¼ sáhu dříví	60 zl. 25 kr.
18	Václav Ebrle		50 prken	20 zl.
20	Václav Hlaváček	trafikant, pekař	1300 doutníků, 16 lotů tabáku „kuřlavého“, 3 loty tabáku šňupavého, 1 cent mouky parní a pytel, upečený chleba a rohlíčky aj.	71 zl. 64 kr.
27	Čeněk (Vincenc) Lustig		20 lotů sena, cukr a nádoba, 100 věder ovsa, 1,5 vědra rumu, 820 lotů cukru, 510 lotů cukru jiného, 150 lotů másla, 1 máz punče, 300 lahví rosolky a punče, 180 lotů kávy, 120 slanečků, 180 lotů chleba, 120 lotů „sprostého“ cukru, 1050 lotů mouky, 12 strychů chlebové mouky na špejchaře, 640 lotů soli, 5 věder slivovice, mléko, lahvové víno, erteple, fajfky, smetana, pytle a nádobí, v kvelbě u P. Františka Rigra kvalitě vylámané dveře od brány; drůbež aj.	2572 zl. 79 kr.
49	Antonín Hrdý		6 větelů ovsa, 5 bočnicků chleba	10 zl.
52	Eliáš Lustig		5 centů sena, 5 měřic ovsa, 10 bočnicků chleba, ¼ sáhu dříví, 60 vajec, smetana, mléko	34 zl. 30 kr.
53	Ferdinand Dvořáček		22 centů sena, 7 korců ovsa, ½ sáhu dříví, viktualie (potraviny), malý vozík na dvou kolech	114 zl. 81 kr.
55	Josef Kavka		3 kupy dobrého koňského sena, 5 centů sena již svázaného ze stodoly, 2 bečky brambor (zemčat), chleba, máslo, vejce a jiné „předměty potravní“, dříví	42 zl.
58	František Kavka	hostinský, řezník	6,5 sudu piva s nádobami s odvozem a dovozem do a z ležení, 3 vědra piva vyšenkovaného, 80 lotů telecího masa, pečené telecí a vepřové maso, 100 kusů jitrnic, pálenky a likéry s nádobami, máslo, slanina, chleba, sýry, domácí, řemeslnické a kuchyňské nádobí a prádlo, ½ sáhu dříví, 60 otýpek	165 zl. 80 kr.
73	František Valenta	hospod-ský, obchodník	5 lotů pražené kávy, 84 lotů soli, 7,5 lotu zelené kávy, 8 lotů rýže, 23 cukru, 8 lotů rozinek, 3 mandlí, 3,5 lotu čokolády, 3 fiků a další cukrovinky, 3 loty slaniny, 100 lotů chleba, 7 másla, 7 lotů mýdla, 220 lahví více druhů lihovin, 16 centů sena	242 zl. 7 kr.
86	František Hilmar		10 bočnicků chleba, 6 libových špeků, 180 vajec, 4 loty sena	23 zl. 20 kr.
88	Anna Čejková		13 centů sena	26 zl.
91	František Chválovský	pachtýř hostince	2 nádoby dřevěné sudy, 2 vědra rakouského vína, 2 vědra piva, 1,5 vědra větrové kořalky a rosolky, 26 lahví punče ruského bílého, 2 lahve šampaňského, 15 centů sena, ¼ sáhu dříví	178 zl. 70 kr.
96	František Hrubý		4 bočnický chleba, ½ měřice krup s pytle	6 zl. 40 kr.
97	Antonín Hlaváček		5,5 čtvrci krup, 9 ks chleba, 2 pytle, 70 vajec, dříví	15 zl. 80 kr.
132	Josef Knižek		4 centy sena, 3 bočnický chleba	9 zl. 20 kr.
133	František Knižek	obchodník	350 lahví punče rosolky rozličného druhu, 17 lahví další punč, 15 lahví mělnického vína, 50 lahví a ½ vědra vína, 8 lahví šampaňského, slivovice a jiná kořalka, 12 lotů mouky, ½ lotu krupice, 12,5 lotu kávy, 3,5 lotu pražené kávy, 19 lotů cukru, 25 lotů rýže, slanečky, perník, těžký vůz s fasuňkem (přídělem), 10 centů sena, vlněná deka, terpentín spiritus, kafr, kamenec k hojení koní, fajfky a další	659 zl. 45 kr.
173	Václav Fusa (?)	trafika tabáku	100 ks Cuba cigaret, 10 lotů „sprostého“ řezaného tabáku, 1 bočnick chleba	10 zl.
209	Jan Jandaurek		kuřlavý tabák, Cuba cigára, kořalka, telecí maso, káva a cukr, 2 bočnický chleba, 4 čtvrtě erteplí (brambor), 6 prken a ½ sáhu dříví	16 zl. 24 kr.
210	Jan Böhm		½ sáhu dříví, 1,5 mandele slámy	36 zl.
celkem				4726 zl. 76 kr.

Významné postavy rodu Schliků v 1. polovině 17. století a jejich příchod do Kopidlna

Předchozí příspěvek s názvem „Rod Schliků před příchodem do Kopidlna“ byl zakončen příslibem, že se v tomto vydání budeme věnovat významným postavám rodu Schliků v 1. polovině 17. století a jejich příchodu do Kopidlna. Tak jako posledně, i tentokrát se jedná o osobnosti, jejichž portréty, které kdysi zdobily interiéry zámků v Kopidlně a v Jičíněvsi, se dodnes dochovaly díky jejich poválečnému odvozu na státní zámky Hrubý Rohozec a Sychrov.

Na úvod budeme galantní a začneme podobiznou dámy – Kateřiny Schlikové († 1617). Otcem Kateřiny byl Kryštof Schlik, vnuk Kašpara II. – zakladatele ostrovské větve rodu, její matkou byla Barbora Maštovská z Kolowrat. V roce 1582 se Kateřina provdala za Melchiora z Redernu († 1600), majitele severočeských panství Liberec a Frýdlant. Nejednalo se o jediné manželství uzavřené mezi Schliky a Rederny; k Redernům se přivdala rovněž Kateřinina teta Alžběta a s příslušnicí rodu Redernů byl ženatý také Kateřinin mladší bratr Štěpán. Oba rody ke vzájemným sňatkům přiměla mimo jiné příslušnost k protestantské víře.

Melchior z Redernu zastával vysoké funkce v císařské armádě a proslavil se především v bojích proti Turkům v Uhrách, konkrétně při hájení pevnosti Velký Varadín v roce 1598, za což se mu dostalo několika poct ze strany tehdejšího císaře Rudolfa II. Avšak již dva roky poté Melchior umírá a jeho ovdovělá choť Kateřina se ujímá správy panství, neboť jejich syn Kryštof byl v době otcovy smrti teprve devítiletým chlapcem. Pro Ka-

Kateřina z Redernu

Jáchym Ondřej Schlik na popravišti

teřinu to nebyl krok do neznáma, neboť o rodinný majetek se starala již v dobách, kdy byl Melchior dlouhodobě nepřítomen kvůli účasti na vojenských taženích. Jako hospodářka si nepočínala špatně, což dokládá skutečnost, že se jí podařilo splatit veškeré dluhy, které jí po manželovi zůstaly. Zakládala nové vesnice, např. po ní pojmenované Kateřinky (dnes součást Liberce). V Liberci byla Kateřina z Redernu oblíbená, neboť jeho obyvatelé od ní obdrželi některá privilegia, za její peníze byla dostavěna rovněž tamní radnice a liberecký zámek, na kterém sídlila, rozšířila mimo jiné o renesanční kapli. Ještě za jejího života, v roce 1615, však zámek v Liberci vyhořel, údajně jako trest za to, že Kateřina coby protestantka nechala uzavřít poutní kostel v Hejnicích a katolíky uctívanou sochu hejnické Madony nechala převézt do kaple libereckého zámku.

Ve Frýdlantu příliš populární nebyla, a to pro své spory s tamními měšťany o právo vařit pivo. Avšak i tam byla Kateřina čilá po stavební stránce: podobně jako v Liberci nechala i frýdlantský zámekový areál rozšířit o budovu kaple a ve frýdlantském kostele nechala vybudovat přepychové mauzoleum pro svého zemřelého manžela, v němž podle Kateřinina přání měly v budoucnu spočinout také ostatky její i jejího syna Kryštofa. Tento její záměr se však nenaplnil. Kateřina byla pohřbena z doposud nejasných příčin

na neznámém místě a v rodinné hrobce neskončil po své smrti ani syn Kryštof, který byl po bitvě na Bílé hoře odsouzen jakožto účastník stavovského povstání k trestu smrti a ztrátě majetku; život si sice útekem do ciziny zachránil, avšak o svá severočeská panství přišel a jejich následným vlastníkem se nestal nikdo jiný než slavný Albrecht z Valdštejna.

Ještě před konfiskací svého majetku poskytl Kryštof z Redernu na frýdlantském zámku úkryt svému příbuznému z matčiny strany, jímž byl zřejmě nejslavnější příslušník rodu Schliků – Jáchym Ondřej. Jáchym Ondřej Schlik († 1621), rovněž příslušník ostrovské větve rodu, byl pravnukem Jeronýma Schlika, jehož portrét byl publikován v předchozím příspěvku. Rodiči Jáchyma Ondřeje byli Julius Schlik († 1575) a Anna Marie Ungnadová ze Sunecku, jejichž portréty jsou pravděpodobně nejstaršími podobiznami dochovanými z původního vybavení zámku Kopidlna. Jáchym Ondřej Schlik byl teprve šestiletým chlapcem, když mu zemřel otec. O nezletilého syna se tak starala jeho ze Saska pocházející matka, která byla protestantského vyznání a ve stejné víře jej i vychovávala. Jako nekatolíkovu byly Jáchymu Ondřejovi blízké zájmy českých stavů,

pokračování ze strany 38

k nimž se brzy připojil a následně se stal i jednou z předních postav protihabsburského povstání.

Jáchym Ondřej Schlik byl dobrý řečník, byl však kolísavé povahy a momenty, kdy neohroženě vystupoval proti Habsburkům, se u něj střídaly se stavy bojácnosti. To se ukázalo v roce 1617, kdy měl za české stavy vystoupit s řečí proti přijetí Ferdinanda Štýrského (pozdějšího císaře Ferdinanda II.) za českého krále, avšak Jáchym Ondřej Schlik se nechal prohabsburskou stranou zastrážit a naopak pronesl řeč ve Ferdinandův prospěch. Obratem se ale opět zařadil mezi odpůrce Habsburků a po pražské defenestraci, u níž byl Jáchym Ondřej přítomen, prosazoval na trůn saského kurfiřta Jana Jiřího. Novým českým králem se však stal Fridrich Falcký, což Schlikův vliv opět oslabilo. Za vlády „zimního krále“ zastával Jáchym Ondřej pozici zemského správce v Horní Lužici, avšak po bitvě na Bílé hoře a kapitulaci Horní Lužice na něj byl císařem Ferdinandem II. vydán zatykač. Jáchym Ondřej Schlik uprchl ke svému příbuznému Kryštofovi z Redernu na Frýdlant, kde byl ale vypátrán saskými špehy a odvezen do Drážďan; k potrestání jej tak císaři paradoxně vydal saský kurfiřt Jan Jiří, jehož volbu českým králem kdysi Jáchym Ondřej tolik prosazoval.

V zajetí sepsal Schlik několik listů, jimiž se chtěl ospravedlnit před těmi, kteří měli rozhodnout o jeho budoucím osudu. V dopisech se od všeho distancoval a snažil se ze sebe smýt svou vinu, přičemž při těchto svých sebezáchovných snahách někdy zacházel až za hranici své vlastní důstojnosti. Nepomohly ani přímluvy známých a příbuzných a Jáchym Ondřej Schlik byl odsouzen ke ztrátě hrdla i majetku. Byl popraven

21. června 1621 na Staroměstském náměstí v Praze, a to jako první z 27 účastníků stavovského povstání; kat Jan Mydlář mu nejprve setnul hlavu a následně utal pravou ruku. Na popraviště prý Jáchym Ondřej Schlik vstoupil hrdě a bez známek strachu, a právě tento poslední okamžik jeho života zachycuje rozměrný obraz původem ze zámku v Jičíněvsi, namalovaný v roce 1849 českým malířem Emanuelem Romem.

Mnohem více štěstí měl příbuzný Jáchyma Ondřeje, opět člen ostrovské větve rodu, Jindřich Schlik († 1650). Jindřich byl profesionálním vojákem a účastnil se bojů v Uhrách a v Nizozemí. Podobně jako Jáchym Ondřej se přiklonil na stranu stavovského povstání, v roce 1619 vstoupil do služeb moravských stavů. Jindřich byl postaven do čela pluku, tvořeného převážně na Moravě naverbovanými žoldáky, který se zúčastnil bitvy na Bílé hoře; během ní však padl Jindřich Schlik do zajetí. Císař Ferdinand II. ovšem považoval jeho účast ve stavovském povstání pouze za žoldnéřskou vojenskou službu, a nikoliv za politický akt, a tak ho již v roce 1621, kdy Jindřich přestoupil ke katolictví, jmenoval plukovníkem císařského vojska. Jako císařský vojevůdce se Jindřich účastnil i spiknutí proti Albrechtovi z Valdštejna, za což získal z jeho obrovského majetku v roce 1636 panství Veliš a v roce 1637 panství Staré Hradky, k nimž o rok později připojil i Kopidlno. Jeho vlastníkem byl od roku 1624 také Albrecht z Valdštejna, ale po jeho zavraždění bylo Kopidlno zkonfiskováno a v roce 1638 dědičně darováno královskou komorou Zikmundu Ludvíkovi z Dietrichsteina, který je však ještě téhož roku vyměnil s Jindřichem Schlikem za panství Ivanovice na Vyškovsku. Kopidlnský zámek, vystavěný v 16. století v renesančním stylu rodem Haugwitzů z Biskupic, byl během třicetileté války vydrancován a poškozen švédskou armádou, takže bylo nutno přistoupit k jeho přestavbě v raně

barokním slohu. Tyto stavební úpravy sice zahájil ještě Jindřich Schlik, ale dokončeny byly až jeho synem Františkem Arnoštem, o němž se více dozvíte v příštím vydání.

Mgr. Vladimír Tregl

Pozn. redakce: autor příspěvku je vedoucím oddělení správy mobiliáře a zámeckých knihoven na Národním památkovém ústavu, ÚPS na Sychrově.

Anna Marie Ungnadová

Jindřich Schlik

Melchior z Redernu

Julius Schlik

Internet

Televize

Telefon

Balíčky služeb

COMTEX s.r.o.

Nejrychlejší připojení k internetu v regionu

Zatraceně **rychlý** internet!

volejte

491 110 858

www.comtex.cz

info@comtex.cz

30 Mbps za 367 Kč

Přived' souseda

a surfuj ZADARMO!

Připojení k internetu

Vysoce kvalitní a neomezené vysokorychlostní připojení k internetu prostřednictvím nejmodernějších technologií.

Služba	NEČEKÁM	JSME BĚŽNÁ DOMÁCNOST	INTERNET MĚ PROSTĚ BAVÍ
Rychlost	30 Mbps 	40 Mbps 	50 Mbps
Cena (vč. DPH)	367 Kč/měs.* 400 Kč/měs.	440 Kč/měs.* 480 Kč/měs.	532 Kč/měs.* 580 Kč/měs.

* Platí při platbě na rok dopředu

bezkonkurenční poměr cena - výkon

profesionální servis včetně technické podpory

bez datových limitů a omezení FUP,
24 hodin denně

Nyní bez poplatku
za instalaci při přechodu
od konkurence

Mobilní tarify

Služba, se kterou snížíte náklady za volání na minimum

pouze pro naše zákazníky

TARIF	MOBILCALL T1	MOBILCALL T2	MOBILCALL T3
Měsíční paušál (vč. DPH)	99,- Kč	229,- Kč	499,- Kč
Volné minuty sítě ČR	80	200	neomezeně
Volné SMS mobilní sítě ČR	100	100	neomezeně
MobilCall Internet 400 MB		+ 99,- Kč	
MobilCall Internet 3.0 GB		+ 249,- Kč	
MobilCall Internet 10 GB		+ 399,- Kč	

(kuki)

až 4 zařízení za jeden tarif

Navíc seriály
65 Kč/měs.

Balíčky služeb

AKCE!

Kuki TV 30		Kuki TV 40		Kuki na rok	
Kuki TV Partner		Kuki TV Partner		Kuki TV Partner	
Internet 30 Mb/s		Internet 40 Mb/s		Pronájem přijímače ZDARMA	
				Internet 40 Mb/s	
				Platba na 12 měsíců dopředu	
568,- Kč/měs.		648,- Kč/měs.		599,- Kč/měs	
600,- Kč/měsíčně		680,- Kč/měsíčně		800,- Kč/měsíčně	
ušetříte 32Kč		ušetříte 32 Kč		ušetříte 201 Kč	

Připojíme Vás v těchto lokalitách:

Bačalky, Bartoušov, Běchary, Běchárky, Bílsko, Brodek, Břístev, Budčeves, Bystřice, Dětenice, Dolany, Doubravany, Cholenice, Chotěšice, Jičíněves, Keteň, Kopidlno, Kostelec, Košík, Kozodírky, Křešice, Křinec, Ledkov, Leština, Libáň, Lično, Mlýnec, Nečas, Osenice, Podlužany, Podolí, Psinice, Pševy, Rakov, Rožďalovice, Sedliště, Skuřina, Seletice, Staré Hrady, Tuchom, Údrnice, Únětice, Vršce, Zámostí, Zelenecká Lhota, Židovice.

Přiveď souseda a surfuj ZADARMO!

Přiveďte k nám nového zákazníka a získáte 2 měsíce internetu ZDARMA.

A navíc pokud je doporučený zákazník připojený v domě s optickou sítí, získá i on první dva měsíce internetu ZDARMA!

Počet doporučených zákazníků není omezen.

Používáme nejmodernější technologii.

Kontakty tel.: 491 110 858 | www.comtex.cz

Všechny ceny jsou uvedeny včetně DPH

Jarní snažení leteckých modelářů

V roce 2016 náš klub naplánoval pořádání seriálu soutěží „Kopidlenská liga 2016“, který čítá osm soutěží kategorie A3 a čtyři v kategorii P30, H a V. Dále Krajský přebor mládeže Královéhradeckého kraje a dvě soutěže kategorie VOSA.

Na první závody jsme vyrazili již třetího ledna do Hořic. Potom následovaly skoro o každém víkendu další. Naši noví členové (Karel Klacek, Jan Lambert, Daniel Kořínek) pilně staví modely a účastní se soutěží. Svými výkony již dosáhli odznaku „Mladý modelář“ a úspěšně získávají další body a blíží se k získání výkonnostního stupně A.

V sobotu 19. 3. 2016 se konaly závody v Panenském Týnci a pro žáky krajský přebor. Tam jako letos první nalétal limity a zajistil si tak účast na MČR Kája Klacek, a to hned ve dvou kategoriích. Na Krajském přeboru Královéhradeckého kraje, který pořádá náš klub, nalétali limity potřebné pro účast na MČR zbývající naši mládežníci. Vojta Tichý v kategorii F1H a A3, Matěj Tichý také v F1H a A3, Jan Lambert v kategorii P30 a F1H i Daniel Kořínek v kategorii F1H a P30. Kája Klacek přidal ještě limit v kategorii A3. Tímto tedy všichni naši žáci i junior splnili již limity pro postup na MČR mládeže. A to bez problémů a všichni ve dvou kategoriích. Musím je pochválit, opravdu jsou snaživí a na závodech se spolehlivě vrací se svými modely. Teď již stále trénovat a získávat zkušenosti a na mistrovství ČR také trochu toho modelářského štěstí.

Na naší členské schůzi, která se konala 1. 4. 2016 v prostorách KVC (DĚKUJEME za poskytnutí prostor), jsme probrali administrativní záležitosti ohledně názvu klubu. Dále jsme se seznámili s novinkami v pravidlech a informacemi o bodovém hodnocení

VOSA a naši členové.

jednotlivých členů v rámci Klubu leteckých modelářů ČR. Také byla představena první postavená VOSA, což je model letadla na dálkové ovládání pro začínající modeláře, který jsme získali jako dotaci z KLeM ČR. Je to hromadné dílo kluků a docela se povedla. Na závěr si kluci zkusili na leteckém simulátoru ovládání takových modelů. Schůze se nám tímto trochu protáhla. Dopoledne 30. 4. 2016 jsme se sešli a rozhodli vyzkoušet letové vlastnosti VOSY. Vzali jsme s sebou i větší modely na RC ovládání, aby se kluci naučili lépe letové návyky. Vše se povedlo, počasí nám přálo, jen ke konci se trochu rozfoukalo. Modely jsme nerozbili a kluci si tak v „reálu“

mohli vyzkoušet řízení modelů. Musí ještě trénovat, než budou moci samostatně létat. VOSA se povedla, a když vydrží, tak si kluci dobře polétají. Máme za sebou téměř jarní sezonu a odlétali jsme okolo třiceti soutěží, kde se nám víceméně dařilo, jen některým opět nějaké modely ulétly neznámo kam.

Na konci května budeme pořádát soutěž pro žáky a juniory s modely VOSA. Bude to pro nás nová zkušenost. Děkujeme městu Kopidlnu, že nás finančně podporuje v naší činnosti. O dalších našich soutěžích a výkonech na nich vás budeme opět informovat. (fz)

Vítězové v jednotlivých kategoriích – Přebor Královéhradeckého kraje mládeže 2016.

Karel Klacek na krajském přeboru v Panenském Týnci.

Kopidlenská padesátka odstartovala

Autoklub Kopidlno uspořádal v sobotu 11. 6. 2016 za finanční podpory Královéhradeckého kraje a města Kopidlno setkání majitelů a příznivců malých motocyklů o obsahu do 50 ccm.

Prezentace účastníků začala ve 13 hodin, poté následovalo vlastní zahájení a krátká rozprava s účastníky. V letošním nultém ročníku jsme na startu přivítali rekordní počet účastníků – 23, z Kopidlna a blízkého okolí, Nymburka a až z Prahy. Po slavnostním zahájení se všichni účastníci připravili ke spanilé jízdě a za asistence místní policie se vydali na trať cca 14 km dlouhou, a to přes Mlýnec, dále směr na Rožďalovice, do Břístve a přes Nečas a Budčevy zpět do Kopidlna.

Po dojezdu následovala jízda terénem na čas, kde měli soutěžící za úkol projet slalom, střelbu z luku do terče na 20 m. Dále měli za úkol převoz vody v kelímku cca 7 m, přejezd lávky přes potok a nakonec házeli míč na basketbalový koš. Ukázalo se, že nic z toho nebyl lehký úkol.

Po dokončení jízdy v terénu na ně čekal další úkol, tentokrát již bez motocyklu, a to tzv. „Mount Everest“. Tady měli za úkol uběhnout stanovenou trať s batohem písku na zádech, přeskočit překážku, vzít si cestou hřebík, který po pár uběhnutých metrech museli zatlouct (jako skobu do skály), poté vyšplhali na „Mount Everest“ (štafle), pak ještě museli přeskočit řeku a nakonec se protáhnout úžinou (pod stolem). To vše v co nejkratším čase.

Dalším úkolem byla účast ve „Formuli 1“. Soutěžící vyběhli do břehu s míčkem na lžici a pak na ně čekal slalom mezi sedmi pneumatikami a zpět do cíle prvního okruhu, kde se museli přezout a vyběhnout do druhého kola. Před třetím kolem museli doplnit pohonné hmoty (vypít kelímek vody nebo limo nebo pito). I zde se měřil čas.

Po těchto náročných disciplínách následovaly dvě jednodušší. Slalom s pneumatikou 20 m a hod pneumatikou do dálky, minimálně 7 m.

Domníváme se, alespoň podle ohlasu, že se setkání vydařilo, čemuž doprálo i příjemné počasí. V průběhu celé akce bylo zajištěno chutné občerstvení. Všichni účastníci i pořadatelé obdrželi u prezentace stravenky na grilování a pití, vše dle vlastního výběru. Na závěr si mohli účastníci porovnat mezi sebou, jak kdo v které disciplíně dopadl. Přitom byly všem účastníkům předány diplomy za účast.

Touto cestou chci poděkovat všem účastníkům za hladký průběh celé akce. Poděkování patří také členům Autoklubu Kopidlno a všem dalším příznivcům, kteří se podíleli na přípravě a zdárném průběhu celé akce. Poděkování patří také našim sponzorům, díky kterým jsme toto setkání mohli uskutečnit. Jsou to již v úvodu zmíněný Královéhradecký kraj a jeho hejtmán Lubomír Franc, senátor Josef Tábořský, město Kopidlno, v čele s pí starostkou Ing. Hanou Masákovou. Ještě jednou moc děkujeme.

Jan Gottwald

AUTO KLUB KOPIDLNO v AČR pořádá v sobotu 3. září 2016

AUTOTURISTICKOU ORIENTAČNÍ SOUTĚŽ pro RODIČE a DĚTI

Přihlášky: přijímá pořadatel do 31. 8. 2016 na adrese: akkopidlno@gmail.com

nebo Jan Gottwald, Na vinici 220, 507 32 Kopidlno, tel.: 603 819 148, 493 551 116, e-mail: gottwald.jan@gmail.com

Trať: jede se podle psaného a šipkového itineráře v okolí Kopidlna.

Délka trati cca 30 km, průměrná rychlost do 30 km/h. Start a cíl v areálu Auto klubu, Husova 640 v Kopidlně, před benzinovou čerpací stanicí.

Hry: po dojezdu budete plnit zábavné úkoly, jako hod míčem na koš, hod kroužky, skákání v pytli, kop na branku, lovení rybiček apod.

Účast: zúčastnit se mohou všichni, kdo vlastní platný řidičský průkaz a osobní automobil s plat-

ným TP. Počet členů posádky není omezen. Úkoly bude plnit vždy řidič a dítě ve věku od 6 do 15 let.

Ceny: první tři posádky obdrží ceny a pohár, všechny posádky obdrží drobné upomínkové předměty, každá posádka dostane dva špekáčky na opékání.

Vklad: je pro posádku 100 Kč

Náklady: spojené s účastí si hradí každý účastník sám. Zavazuje se také k tomu, že uhradí škody způsobené jím třetí osobě nebo pořadateli.

Vybavení účastníků: doporučujeme sportovní oděv a dobrou náladu.

Hodnocení: soutěže se hodnotí jednotným způsobem, pomocí trestných bodů. Hodnotí se jednotlivé posádky.

Realizováno za finanční podpory Královéhradeckého kraje

Město Kopidlno

PROGRAM

Prezentace:	13:00
Zahájení, rozprava s účastníky:	14:30
Start první posádky:	15:00
Plnění úkolů v areálu Auto klubu:	16:00
Závěrečné vyhodnocení a vyhlášení výsledků:	18:30
Posezení u ohně s opékáním buřtů:	19:00

Občerstvení zajištěno

Poznámka: Pořadatel si vyhrazuje právo na změnu programu

Hasičské pálení čarodějnic v Kopidlně

V sobotu 30. dubna 2016 Sbor dobrovolných hasičů Kopidlna pořádal již čtvrtý ročník pálení čarodějnic. Čarodějnice však nejsou jenom o samotném pálení. Je to kulturní sešlost mnoha lidí a dětí, kteří se chtějí bavit. Proto zde byl pro děti připravený program ve formě mnoha soutěží a skákacího hradu. Také jsme dětem malovali obličej dle různých motivů či fantazie. Jídlo na akci bylo zajištěno. Pekly se zde již tradiční hasič-

ské bramboráky, podávala se uzená krkovice a klobásy. Všem předcházela velká příprava. Například dělání dřeva na stavbu vatry, shrnutí roští pomocí techniky od Aleše Jančí, který je z řad hasičů a tímto mu patří velký dík. Dominantou vatry byla čarodějnice, kterou jsme vytvořili z roští a starých hadrů. Musíme poděkovat za spolupráci pracovníkům KVC, kteří nám objednali mobilní toalety a stany se sety na sezení. Pracovníci míst-

ního hospodářství města Kopidlna zajistili posekání plochy v areálu zimního stadionu, přívaz a odvoz již zmíněného sezení. Tímto bychom jim též rádi poděkovali.

Každá akce, která přináší zábavu a něco nového, je přece v našem městě vítána. Bude se nám tu lépe žít.

*Za SDH Kopidlna Petra Albrechtová
Foto Petr Hnát*

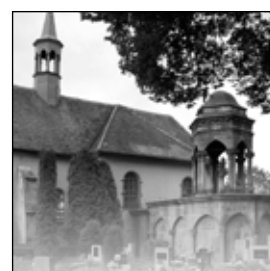

PRODEJ UHLÍ

PRO VAŠI OBEC

DOPRAVA A UKLÁDKA PÁSEM ZDARMA

 800 112 000

**Římskokatolická
farnost Kopidlna**

zve na

POUTNÍ MŠI SVATOU

do kostela
sv. Petra a Pavla
v Drahorazi,
která se koná

**v neděli
3. července 2016
od 9 hodin**

HC Kopidlno v okresní soutěži JHL

Hokejový tým z našeho města navázal v sezóně 2015–2016 na tradici hokeje v našem městě a působil v další sezóně Jičínské hokejové ligy (JHL) ve skupině Okresní soutěž. Soupiska týmu HC Kopidlna čítala 22 jmen, což mělo zaručit, že všechny zápasy se odehrají v dostatečném počtu hráčů. Samozřejmě zranění, pracovní povinnosti a jiné aktivity nedovolily všem zasáhnout do některých zápasů. Trenér a manažer týmu Tomáš Jansta vždy nominoval dostatek hráčů potřebných k utkání a díky početnému kádru mohl vyhovět hráčům v jiných aktivitách. Naše skupina Okresní přebor čítala 9 týmů, HC Čerti Běchary, HC Blata, HC Dobrá Voda, HC Lužany, HC Kopidlno, HC Robousy, HC Spirit Jičín, SHC Železnice a HC Žraloci Kopidlna. Systém soutěže byl stanoven tak, že mužstva hrála ve dvou kolech, každý s každým. Z konečné tabulky prvních šest týmů postoupilo do Barážového poháru, kdy první dva celky postoupily do Okresního přeboru. Náš tým se po základní části umístil na pátém místě s celkovým počtem 17 bodů, za 7 výher, 3 remízy a 6 porážek. Stejný počet bodů získali 4. Žraloci, ale měli lepší vzájemný zápas v základní části. Náš tým po základní části narazil na předposlední tým ze skupiny I. Okresního přeboru HC Gema Jičín a po porážkách 1:5 a 3:7 z Barážového poháru vypadl. I přes vypadnutí v prvním kole hodnotíme tuto sezónu jako povedenou. Stabilizovali jsme kádr, do kterého se podařilo přivést některé posily: Jiří Štoček a Jan Tomášek, navrátil se zpět Jiří Kořínek a dvojici brankářů doplnil nadějný mladý brankář Martin Mikeš. Všichni tito hráči byli pro náš tým velkým přínosem stejně tak jako hráči, kteří v týmu zůstali a podíleli se na zápasovém vytížení.

Na závěr bych chtěl poděkovat městu Kopidlnu za poskytnutí finanční podpory pro chod a rozvoj našeho týmu a v neposlední řadě také našim fanouškům, kteří nás v mnoha zápasech podpořili a za naším týmem dojížděli do hokejové haly v Jičíně.

Veškeré informace k probíhající Jičínské hokejové lize naleznete na webových stránkách www.jhl-nere.cz. (hc)

Výsledky zápasů ze základní části

HC Kopidlno – HC Robousy 4:4 (0:0,1:2,3:2)

B: Brodský (Michal, Kosina), Michal (Tomášek), Michal (Brodský), Jansta (Michal)

HC Čerti Běchary – HC Kopidlno 1:9 (0:6,1:1,0:2)

B: Odvárko (Michal), Štoček, Brodský (Odvárko), Pekárek (Jaroš), Odvárko (Svoboda), Tomášek (Štoček), Štoček (Jaroš, Langner), Langner (Svoboda), Pekárek (Štoček, Jaroš)

HC Lužany – HC Kopidlno 2:4 (0:1,2:2,0:1)

B: Pekárek (Komárek), Michal (Pekárek, Odvárko), Odvárko (Pekárek), Štoček (Jansta)

HC Kopidlno – HC Žraloci Jičín 3:4 (1:2,0:2,2:0)

B: Štoček (Tomášek), Tomášek (Hyršal), Černý (Tomášek, Jansta)

HC Kopidlno – HC Blata 4:6 (3:2,1:3,0:1)

B: Jaroš (Jansta), Wágenknecht, Langner (Odvárko), Jansta

HC Dobrá Voda – HC Kopidlno 12:2 (1:0,3:0,8:2)

B: Štoček (Langner), Štoček (Langner, Pekárek)

HC Kopidlno – HC Spirit Jičín 6:8 (1:2,4:4,1:2)

B: Komárek (Štoček), Odvárko (Jansta), Odvárko, Tomášek, Hyršal (Langner), Langner (Štoček)

HC Kopidlno – HC Robousy 2:5 (1:3,1:2,0:0)

B: Michal, Odvárko (Wágenknecht), Michal (Hyršal), Jansta (Kosina), Štoček (Hyršal)

HC Kopidlno – SHC Železnice 9:4 (2:0,3:1,4:3)

B: Odvárko (Michal), Komárek (Hyršal, Štoček), Michal (Brodský), Michal (Odvárko), Pekárek (Jansta), Langner (Michal), Brodský (Langner), Brodský (Michal), Michal

HC Kopidlno – HC Čerti Běchary 15:0 (5:0,2:0,8:0)

B: Odvárko (Brodský), Odvárko (Tomášek), Hyršal (Wágenknecht, Štoček), Pekárek (Wágenknecht, Jansta), Odvárko (Michal), Michal (Jansta), Brodský (Odvárko), Michal (Kosina), Tomášek (Štoček), Štoček, Michal (Odvárko), Pekárek (Odvárko), Michal (Odvárko), Odvárko (Wágenknecht), Hyršal (Jansta)

HC Kopidlno – HC Lužany 6:6 (4:2,1:3,1:1)

B: Jaroš (Štoček), Štoček (Kořínek), Odvárko (Brodský, Tomášek), Komárek (Hyršal), Hyršal (Langner), Brodský (Odvárko, Jansta)

HC Žraloci Jičín – HC Kopidlno 3:3 (1:1,0:1,2:1)

B: Michal (Tomášek), Odvárko (Kosina), Michal (Odvárko, Kosina)

HC Blata – HC Kopidlno 6:3 (2:2,2:0,2:1)

B: Černý, Jaroš (Brodský), Michal (Jaroš)

HC Kopidlno – HC Dobrá Voda 5:4 (4:2,1:1,0:1)

B: Černý (Štoček, Brodský), Michal, Kořínek (Svoboda, Hyršal), Kořínek (Svoboda), Štoček (Tomášek)

SHC Železnice – HC Kopidlno 3:6 (3:1,0:1,0:4)

B: Svoboda (Štoček, Wágenknecht), Hyršal (Jansta, Tomášek), Hyršal (Jansta), Odvárko (Michal), Wágenknecht (Svoboda, Štoček)

HC Spirit Jičín – HC Kopidlno 9:6 (5:0,0:2,4:4)

B: Hyršal (Svoboda, Jaroš), Štoček (Langner), Langner, Štoček (Komárek), Svoboda (Pekárek), Jaroš (Pekárek)

Tabulka Okresní soutěž – základní část

-	Team	Body	Zápasy	Výhry	Remízy	Prohry	Vstřelené/obdržené branky	+/-
1	HC Spirit Jičín	31	16	15	1	0	157/69	88
2	HC Blata	26	16	12	2	2	115/57	58
3	HC Dobrá Voda	18	16	9	0	7	115/76	39
4	HC Žraloci Jičín	17	16	8	1	7	96/81	15
5	HC Kopidlno	17	16	7	3	6	90/74	16
6	HC Robousy	15	16	7	1	8	83/71	12
7	SHC Železnice	14	18	7	0	11	69/101	-32
8	HC Lužany	10	18	4	2	12	69/117	-48
9	HC Čerti Běchary	2	18	1	0	17	56/204	-148

Statistika hráčů HC Kopidlna v základní části

	post	jméno hráče	zápasů	bodů	gólů	asistencí	trestných minut
1	F	Aleš Michal	14	24	16	8	6
2	F	Jiří Odvárko	13	24	14	10	41
3	F	Jiří Štoček	14	23	12	11	4
4	D	Tomáš Jansta	15	14	3	11	4
5	F	Luboš Hyršal	16	13	7	6	6
6	F	Petr Brodský	14	12	6	6	6
7	D	Zdeněk Pekárek	12	12	6	6	40
8	D	Roman Langner	12	12	5	7	10
9	D	Jan Tomášek	14	12	4	8	2
10	F	Jaroslav Jaroš	8	10	5	5	2
11	D	Jiří Wágenknecht	7	8	2	6	4
12	F	Miroslav Svoboda	6	8	2	6	2
13	F	Petr Komárek	10	5	3	2	0
14	D	Ladislav Kosina	12	5	0	5	6
15	F	Hynek Černý	7	3	3	0	2
16	F	Jiří Kořínek	8	3	2	1	6
17	F	Miroslav Postolka	1	0	0	0	2
18	D	Josef Kraus	0	0	0	0	0
19	B	Luděk Kordík	6	0	0	0	0
20	B	Josef Čistický	8	0	0	0	0
21	B	Lukáš Böhm	0	0	0	0	0
22	B	Martin Mikeš	2	0	0	0	0

Kopicup 2016 ovládlo družstvo Akord

V neděli 1. 5. 2016 se konal tradiční nohejbalový turnaj trojic – Kopicup. Spolupořádalo ho město Kopidlno a MO ČSSD Kopidlno. Turnaj se konal na univerzálním venkovním hřišti v Kopidlně. Pan Hloušek natřel nové čáry obou hřišť, za což mu moc děkujeme. Jaké však bylo naše překvapení po ranním příchodu – křídami pomalovaná hřiště, odpadky a zbytky kříd poházené všude. Za pomoci pořadatele a pana Pavla Zajíce se podařilo, ještě před začátkem turnaje, uvést hřiště do uspokojivého stavu.

Ke sportovnímu klání se dostavilo celkem deset tříčlenných družstev z Kopidlna a blízkého i vzdálenějšího okolí. Turnaj začal nástupem družstev v 9.30 hodin. Proběhlo přivítání, upřesnění pravidel a rozdělení do skupin. Potom již nic nebránilo zahájení prvních zápasů. Nejdříve se hrálo ve dvou skupinách „každý s každým“ a potom systémem vyřazování. Rok od roku úroveň a sehranost týmů stoupá. Vidět to bylo především v základních skupinách, kdy se hrálo na dva sety a zápasy končily nerozhodně. Systém vyřazování při takto vyrovnaných týmech jako letos závisí na momentální fyzické a psychické pohodě týmu. Samozřejmě tro-

chu toho sportovního štěstí je také potřeba. Celkem bylo odehráno 29 zápasů. Dvacet v základních skupinách a devět ve vyřazovacích bojích. Během celého turnaje se o pitný režim a hladové žaludky soutěžících vzorně staraly paní Renata Holubová a Romana Bitnarová, za což jim patří velké poděkování.

Nakonec po urputných bojích zvítězilo

družstvo AKORD. Druhé místo obsadil tým AGB a na třetí příčce skončil tým SKNTV Sloupno. Počasí nám přálo, z ranních 9 °C se oteplilo na krásných 20 °C. Bylo polojasno a foukal mírný vítr 3–4 m/s kolmo na hřiště. Při společném závěrečném nástupu paní starostka města Kopidlna Ing. Hana Masáková poděkovala všem za účast a vzorné sportovní chování a spolu se senátorem Ing. Josefem Táborským předali diplomy a věcné ceny. Tímto byl zakončen letošní ročník turnaje. (fz)

Výsledková listina

Pořadí	Družstvo
1. místo	Akord
2. místo	AGB
3. místo	SKNTV Sloupno
4. místo	Barcelona Ronal Group
5. místo	STS Chvojkovice Brod
6. místo	Tanvald
7. místo	Jičín Z
8. místo	Kopečkovice
9. místo	Kopidlno
10. místo	Ohrazenice

